

SLOVESNO V KOZJEM

V torek je bila v Kozjem osrednja proslava šmarske občine v počastitev 27. aprila in 1. maja. Ob tej priložnosti so v temeljni organizaciji Steklarne Boris Kidrič Dekor Kozje slovesno odprli novo proizvodno halo in kislinsko polirnico. Slavnostni govornik na proslavi je bil Ivan Križnar, član predsedstva Republiške konference SZDL, po kulturnem programu pa so podelili devet srebrnih odličij OF in sedem srebrnih znakov ZSS zaslužnim posameznikom in organizacijam. (Več o naložbi v Dekorju berite na 5. strani).

D. S.

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

DELU ČAST IN OBLAST!

Letos bo praznovanje delovno. Po koledarju je tako nanese, saj je praznik - 1. maj - na soboto, ko ni delovni dan in bo delovna sobota katera druga. Drugi praznični dan, na nedeljo, je stotletje sem, kot prva nedelja v maju, dan prvomajskih shodov in z izletni združenih prvomajskih zborovanj, v tistih časih namreč, ko 1. maj še ni bil priznan, priznan pa ni bil še dolgo po krvavih čikaških dogodkih.

Čas je takšen in okoliščine, da ne kaže preveč praznovati. Res so svetovne razmere pritisnile tudi k nam in je precejšen del naših težav pripisati letem. Vendar je še več vzrokov za teža doma, pri nas samih. Praznovali smo, ko niso bili prazniki, čeprav kakor kdo in kakor kje. Bili so, ki so si našli čas in izračunali, da gre pri nas od četrtrine do tretjine delovnih ur po zlu, v praznem hođu. Morda podatek pretirava za nekatere, za druge je premil. Najbolj usodno pa je praznovanje odgovornosti, prave zavesti in pošte-

nosti. Višja je odgovornost, ki praznikuje, razsežnejše so posledice, zlasti še, če nosilec osebne odgovornosti svoj delež uspelo spretno zamegliti s kolektivno odgovornostjo.

Delu čast in oblast! Geslo, ki je bodrilo na boj za pravice delavskega razreda pred zmagovito revolucijo, ki je nosilo revolucijo samo in postalo zakon, sistem in ustava, ni prav nič zgubilo na svoji bojevitosti in še dolgo ne bo porumenel transparent. Samo treba ga bo jemati bolj dobesedno. Delu čast nedvoumno pomeni pravo vrednotenje dela, vsakega ustvarjalnega dela seveda - in takemu ustvarjalnemu delu naj pripada tudi oblast.

Z drugimi besedami in primerom povedano, hudo daleč smo od poštene vrednotenja, če naj nekdo dobi samo zato večji dohodek, ker sedi v pisarni, ali druga skrajnost, da delo je samo tisto, kar pusti žulje na dlaneh. Ko smo odpravili besedo uslužbenec, uradnik, smo najbrž mislili resno, da je

vsak ki dela, delavec. Delo pomeni nekaj ustvarjati, ne nekaj početi?!

Delu oblast! To je drugi del revolucionarnega gesla. S samoupravljanjem sta ideja in cilj boja dobila najdoslednejšo obliko družbenega sistema, ki to omogoča. Omogoča, a ne daje samo po sebi! Samoupravljanje pa je tudi boj mnenj, ne avtomatizem dviganja rok.

Solidarnost! Vedno je bila delavska solidarnost eno najvišje dvignjenih prvomajskih gesel. A se nam vse pogosto sprevača v puhlico. Na primer problem dohodkovnega povezovanja, ki je tako trd oreh v odnosih menjave dela. Zagotovo ni samoupravljanje fasada, za katero bi gnezdili monopolizmi, surova bitka za profitom. Kajti kdorkoli si prisvaja več, kot si zasluži, je njemu nasproti nekdo, ki je dobil manj, kot bi zaslužil. To je trda resnica zapisana v Komunističnem manifestu in je ne prazniči noben izobesek.

JURE KRAŠOVEC

AN, KI GA ANICA NE BO MOZABILA

Na osrednji prireditveni prostor v Celju, pred dvorano Kozjem, je palico zvezne štafete mladosti prinesla Anica Kidrič, učenka Kmetijskega šolskega centra, vrtnarske šole in večkratna udeleženka mladinskih delovnih akcij. Z mladostjo lahko zapišemo, da je bil to eden najlepših trenutkov v njenem mladem življenju. Več o sprejemu zvezne štafete mladosti na 2. strani.

Foto: T. Tavčar

4. MAJ 1980

Cez dan - ne morem si prav zamisliti: čez dan najbrž nima časa zase. Toliko rok se želi rokovati z njegovo. Toliko kamer zahteva od njega nasmeh. Tako smo vrženi kamorkoli v vsakdanjost in plavamo, da nas ne pogoltne. Miriti. Odločati. Ne se zdaj spraševati po smislu: ta je globoko na dnu, zdaj pa jasno glavo, fant. Pazi. Pazi. Pazi.

Ne; čez dan najbrž nima časa zase.

A kaj če zvečer, ko mrak zadiši nad mestom, zaide k oknu, končno sam, sam in tih nad lučmi, in nenadoma začuti, kako se je zgnil v njem tisti stari, morda nespametni, z ničemer utemeljeni divjaški ponos, iz katerega smo začeli vse to - nežna, krčevita ljubezen, ki nas stiska za grlo, obupana in uporna, naš izzivalni rdeči cvet: MI! Mi! Mi! Tedaj - tedaj se morda ta zbrani pogled skali in gleda zvezde presajene na zemljo.

MARIJAN KRAMBERGER

ŠENTJUR IN ŠMARJE

KAKO RAZVOJ?

Na obisku J. Zemljarič in V. Avbelj

Janez Zemljarič in Viktor Avbelj sta se v petek dopoldne za kratek čas ustavila v Šentjurju. Pogovarjala sta se s predstavnikoma skupščine občine in družbeno-političnih organizacij Šentjur o razvoju in načrtih te družbenopolitične skupnosti. Na njuno željo sta nato najprej obiskala delovno organizacijo Alpos in si ogledala proizvodne prostore v tozdu oprema. Zanimala sta se za proizvodni in samoupravni proces v Alposu, za probleme in naloge s katerimi se srečujejo v Alposu in ob slovesu zaželela veliko delovnih uspehov.

Nato sta si prav s takšnim zanimanjem ogledala še kokaško farmo v Gorici pri Slivnici (od koder je posnetek). Njun obisk v Šentjurju pa je pravzaprav veljal ogledu nove tovarne energetske opreme, ki jo je delovna organizacija EMO Celje slovesno odprla naslednjega dne. Izrazila sta zadovoljstvo ob tej veliki pridobitvi za manj razvito občino, kakršna je setjurska.

Janez Zemljarič in Viktor Avbelj sta si popoldne ogledala proizvodnjo Steklarne Boris Kidrič iz Rogaške Slatine ter se z vodstvom in pred-

stavnikoma največjih izvoznih organizacij pogovarjala o izvoznih prizadevanjih šmarske občine. Lani je namreč občina Šmarje pri Jelšah kar za 57% povečala izvoz glede na leto poprej, pomembno pa je, da organizacije združenega dela izvažajo predvsem na konvertibilno tržišče. Izvoz je nekajkrat večji od uvoza, najuspešnejši izvozniki pa so Steklarna Boris Kidrič, Zdravilišče, Kors in Bohor iz Mestinja. Janez Zemljarič je pohvalil izvozne programe, ki jih snujejo v tej manj razviti kozjanski občini, poudaril pa je, da bi morali v bodoče ustvariti predvsem v zdraviliškem turizmu še večji devizni priliv.

V popoldanskih urah se je pogovor z visokima republikoma gostoma, ki sta se jima pridružila tudi Ivo Marenk, predsednik republiškega komiteja za kmetijstvo in Lojze Klemenčič, predsednik komiteja za cene, nadaljeval v Atomskih toplicah v Podčetrtku. Pogovor se je nanašal na nadaljni razvoj kmetijstva v šmarski občini in spominskega parka Trebče.

MATEJA PODJED
DAMJANA STAMEJČIČ

ZAGORELI BODO KRESOVI

V mnogih krajih bodo v teh dneh zagoreli prvomajski kresovi. Na kresovanje se pripravljajo tudi mladi iz Titovega Velenja - točneje iz krajevne skupnosti Staro Velenje. Kres bodo prižgali na predvečer praznika dela. Kot je dejal Bojan Ojstršek, predsednik mladine iz KS Staro Velenje, mladi že deset dni pripravljajo prvomajski kres.

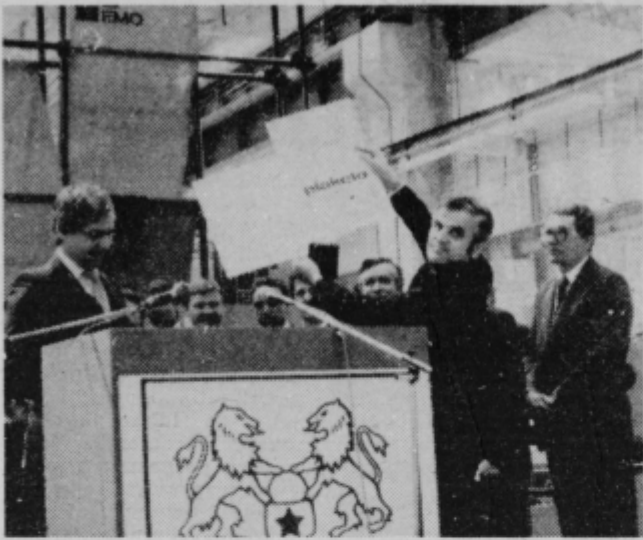
FOTO: L. OJSTRŠEK

VID JERIČ IN KAREL STROPNIK NAGRAJENCA OF

Letos sta s celjskega območja nagrajenca Osvobodilne fronte Vid Jerič in Karel Stropnik. Vid Jerič iz Celja se je zelo zgodaj vključil v delo OF, 1942. leta pa je odšel v partizane, kjer je od vodnika napredoval do komandanta brigade. Po vojni ga najdemo na mnogih odgovornih mestih v JLA in v družbenopolitičnem življenju.

Karel Stropnik iz Titovega Velenja se je v družbenopolitično življenje vključil kot mladinec, kot sindikalist in član ZK v REK Velenje, v zadnjem času pa kot predsednik KK SZDL Konovo. Ves čas je tudi aktiven v samoupravnih organih, v kraju kjer živi, pa uživa velik ugled. Obema nagrajencema tudi naše čestitke.

NOVA TOVARNA V ŠENTJURJU

V soboto dopoldne so v Šentjurju predali svojemu namenu novo tovarno energetske opreme EMO. Delovna zmaga, ki temelji na domačem znanju, pomeni prvi večji korak v razvojno usposobitev EMA. Peter Knez, predsednik skupščine Šentjur je v imenu šentjurske občine podelil delovni organizaciji EMO najvišjo občinsko plaketo »18. avgust«.

Poročilo iz otvoritve objavljamo na 4. strani.

MATEJA PODJED

DVE VISOKI ODLIKOVANJI

V prisotnosti predstavnikov občinskih in medobčinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij iz sveta študijskega središča je včeraj sekretar medobčinskega sveta ZKS Janez Zahrastnik izročil visoko državno odlikovanje Red republike s srebrnim vencem Mileni Vršnik-Štifterjevi za njeno dolgoletno družbenopolitično delo in posebej za prizadevanje pri idejnopolitičnem usposabljanju v zvezi komunistov na celjskem območju. Red dela s srebrnim vencem pa je prejela Truda Nemeš iz Slovenskih Konjic za dolgoletno uspešno delo pri organiziranosti in razvoju Zveze komunistov v celjski regiji.

POMNIK Z ONE STRANI PECE ODPRT

V nedeljo so v Podpeci, nad Železno Kaplo odprli obnovljeno Peršmanovo domačijo. Otvoritev je bila natanko na 34. obletnico grozovitega zločina, ki so ga esesovci zagrešili tik pred razsulom nacističnega rajha nad Peršmanovo družino, ko so ubili 11 ljudi, med njimi 7 otrok. Novi tednik je o tem zločinu objavil lani posebno celostransko reportažo. Takrat smo tudi poročali, da v akciji za obnovo tudi celjska občina nosi svoj izdaten delež.

Peršmanova domačija, v kateri živi z družino ena od obeh sester in brata, ki so se srečno izognili smrti, je urejen spominski dom, ki pa ne bo le pomnik, marveč tudi zbirališče koroških borcev-partizanov in mladih iz vseh treh koroških dolin, kjer živijo Slovenci. Mladi so bili organizaciji koroških partizanov v veliko pomoč.

Nedeljske otvoritvene slovesnosti se je udeležilo okoli 2000 ljudi, predvsem nekdanjih partizanov, pa tudi precej gostov iz te strani meje je bilo zgoraj. Med njimi je bila prav topla pozdravljena članica sveta federacije Lidija Šentjurska. Seveda je bila na svečanosti navzoča tudi delegacija celjske občine.

J. K.

KAREL KAVŠEK

Lani poleti sem obiskala Svibno, vasico visoko nad Radečami. Takrat sem pomislila, da tako lepega kraja ni daleč naokoli. Ko sem se zadnjič srečala s Karlom Kavškom in se z njim spustila v daljši klepet, mi je bilo zato

lahko razumeti, zakaj je moj sogovornik tako zelo navezan na ta kraj, kljub temu, da že dolgo vrsto let živi v dolini, v Radečah, kjer je sedaj zaposlen.

Karel se je rodil v Svibnem in rasel na kmetiji, v družini, kjer je bilo petero otrok. Štiri leta si je bistril glavo v svibenski osnovni šoli, nadaljnja štiri leta pa v osnovni šoli v Radečah. Pot ga je po osemletki zanesla v Celje, kjer je končal gimnazijo, nato pa se napotil v Maribor in se izšolal za komercialista. Z diplomom v žepu so ga radi sprejeli v radeški Papirnici, kjer je zaposlen še danes. Zahtevno in odgovorno delo računovodje mu vzame veliko časa, prav toliko pa družbenopolitično delo, ki se mu je nekako s srcem predal.

Voljo do skupnega dela in ustvarjanja je pokazal že kot mladinec. V Svibnem je, skupaj z ostalimi člani mladinske organizacije, zasnoval marsikatero idejo in jo tudi uresničil. Bil je tudi predsednik organizacije rdečega križa v Svibnem, ki se, med drugimi akcijami, lahko pohvali tudi s tem, da je takrat v Svibnem zazvonil prvi (in zadnji) telefon. Leta 1974. so

ŠTAFETA MLADOSTI NA CELJSKEM

ŠTAFETA PRED KIPOM TITOVE MATERE

V občini Šmarje pri Jelšah so zvezno štafeto mladosti pozdravili v petek. Povsod ob poti, od Podsrede, ko so jo mladinci prejeli iz rok mladih iz krške občine, preko Trebč, Bistrice ob Sotli, Podčetrška, Pristave, Mestinja, Šmarja, Šentvida do Grobelnega, ko so jo predali mladincem iz šentjurske občine, so ji pripravili pristrčen sprejem.

Štafeta je v rokah učenke Mateje Rautner postala tudi pred doprskim kipom Titove matere pred osnovno šolo Marije Broz v Bistrici ob Sotli. »Storili bomo vse, da bodo kraji Titove mladosti zares dostojni Titovega dela in osebnosti,« so se med drugim zaobljubili pionirji v pozdravnem pismu.

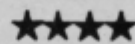
ŠENTJUR: PONOSNI ČUVARJI

V petek po 14. uri je na prostoru pred skupščino občine v Šentjurju postajalo vse bolj živahno. Zbirali so se mladinci, pionirji in cicibani s cvetjem v rokah, da bi družno pozdravili prihod zvezne štafete mladosti. Na osrednji prireditveni prostor, kjer se je odvijal kulturni program, je najprej prispela lokalna štafeta, ki je odšla na pot iz partizanske postojanke pri Grabnski mamci v Šentvidu pri Planini. Obšla je vse krajevne skupnosti in delovne organizacije. Njeni zadnji nosilci pa so bili mladinci iz Alposa.

Nekaj pred tretjo uro pa je pozdrav veljal nosilcem in spremstvu zvezne štafete. Na oder jo je v pozdrav mladim iz vse domovine prinesla mladinka iz Planine Francka Jazbinšek. Ponosni mladi čuvarji iz šentjurske občine so nato štafeto palico predali vrstnikom iz konjiške občine.

MOZIRJE: MLADI SE ZAVEDAJO TRENUTNIH TEŽAV

Mladi se zavedamo trenutnih gospodarskih težav in s svojimi močmi se bomo trudili, da bo politika ekonomske stabilizacije čim bolj uspela. Tako je ob sprejemu zvezne štafete mladosti v Mozirju povedala sekretarka OK ZSMS Mozirje Minka Naglič. Tudi v mozirski občini so štafeto mladosti povsod lepo sprejeli. Iz Mozirja so jo ponesli v Nazarje, Rečico in na Ljubno, kjer so se zvezni štafeti priključile tudi lokalne štafete. Iz Ljubnega je štafeta nadaljevala pot v Radmirje, Gornji grad in Novo Štift, v Črnicu pa so jo mladi iz mozirske občine predali svojim sovrstnikom v občini Kamnik.

S poti štafete mladosti na celjskem območju so poročali Mateja Podjed, Damjana Stamejčić, Milena B. Poklič, Marjela Agrež, Janez Vedečnik, Tone Tavčar in Edi Masnec.

SLOVENSKE KONJICE: ŠTAFETA V VARSTVO TABORNIKOV

Množica pionirjev, cicibanov, tobornikov, mladincov drugih krajanov se je v petek zbrala pred kulturnim domom v Slovenskih Konjicah, kamor so taborniki prinesli štafeto mladosti. S pesmijo so jo pričakali učenci osnovnih šol Dušana Jereba in Edvarda Kardelja, gojenci glasbene in številni taborniki, z godbo konjiška godba na prihod Hladen veter, v katerem so vihrale zastave, ni mogel obdržati, s katerim so štafeto sprejeli. Z veseljem ploskanje pozdrav štafeti in molkom v spomin na tovariša Tita so pospremili ob njenem nadaljevanju poti bratstva, enotnosti in ljubezni do domovine in mladosti. Iz njihovih rok prejeli mladi občine Slovenska Bistrica.

DVOJNI PRAZNIK V OBČINI LAŠKO

Zvezna štafeta mladosti je v občino Laško prispela torek, na praznik OF. Osrednja prireditev je bila v Zidnem mostu, kjer so mladi, pod pokroviteljstvom domačega turnega društva, pripravili pester program v čast prihod zvezne štafete mladosti in praznika Osvobodilne fronte. Vredna fetno palico je na osrednji prireditveni prostor prinesel ris Gorišek iz Zidanega mosta. Štafeta je nato krenila v Radečam in Vrhovem, kjer se je poslovila od občine Laško in se napotila na pot v smeri našega območja.

ŽALEC: TITO ŽIVI V SRCIH VSEH

Prav v vseh krajih, kamor je v žalski občini prispela zvezna štafeta mladosti je bilo slovesno in praznično. Tako so jo pripravili lep sprejem: v Zalcu, Sempetru, Polzeli in na Polzeli. Osrednja občinska proslava je bila v Sempetru, kjer je zbranim spregovoril Danilo Basile, predsednik OK ZSMS Zalec. Ob prihodu zvezne štafete mladosti v Prebold, se je pred dom Svobode, kjer je bila prireditev, zmajem spustil preboldski mladinec. Tudi na Polzeli pripravili pristrčen sprejem s kulturnim programom. Mladi so zvezno štafeto mladosti predali v Letušu pri Polzeli mladincem. V občini Zalec sta bili na poti tri dni dve lokalni štafeti, ki sta obiskali vse kraje v občini.

TOVARNA ENERGETSKE OPREME EMO ŠENTJUR

IZ DOMAČEGA ZNANJA

Pomembna naložba v manj razviti občini

Nova tovarna energetske opreme EMO Šentjur je odprta. Simbolično jo je spustil v pogon delovodja iz tozda kotli EMO Anton Remus. Temu dogodku so med številnimi delovnimi ljudmi in občani šentjurske občine, prisostvovali tudi najvidnejši predstavniki občin Celje in Šentjur. Kot gostje so se slovesnosti udeležili tudi Franc Leskošek-Luka, Janko Smole, Stefan Korosec, Emil Rojc in Franc Šetinec.

V svojem govoru je Franc Šetinec dejal, da bo Tovarna energetske opreme veliko prispevala k uresničevanju dolgoročnih ciljev, ki smo si jih v republiki zastavili na področju energetike in celotnega gospodarstva. Uspeh tovarne EMO je plod skupnih prizadevanj dveh družbeno-političnih skupnosti in sovlagateljev, je dejal Franc Šetinec in izpostavil, da se bo s to novo naložbo občina Šentjur kot manj razvita vzbela po lestvici navzgor. Pomembno je, da bo nekaj sto ljudi dobilo zaposlitev, da se bo s tem povečal standard in da se bodo tako resnično povečale možnosti za napredek občine.

Franci Gazvoda, glavni direktor delovne organizacije EMO pa je dejal, da mora biti novi EMO povsem odprt, povezan znotraj republike, Jugoslavije in v svetu. Upoštevati mora zakonitosti razvoja

v svetu in domovini. Tovarna energetske opreme EMO je prvi večji uspeh pri razvojni usmeritvi EMA. Program energetske opreme temelji na lastnem znanju in izkušnjah, vključuje se v mednarodno delitev dela in je med drugim rezultat dolgoročnega poslovno tehničnega sodelovanja z nemško firmo Buderus-Omnical. Dolgoročno pa je usmerjen predvsem v izvoz.

Za tovarno, ki so jo odprli v soboto, je bil prvi elaborat narejen leta 1978. Prvotni projekt je predvideval izgradnjo v Celju, vendar so se v EMO naknadno odločili za investicijo v Šentjurju. Pričetek del sega v leto 1980. Investicija je vredna 534 milijonov dinarjev. V 6300 m² veliki in sodobno opremljeni hali bodo izdelovali trovlečne kotle, vrelovodne kotle, trovlečne dimne cevne kotle na plin, kotle na trda goriva, kotle na bio maso in ostale odpadke, emokontejnerske kotlarne, energane za stanovanjske komplekse in industrijo in dimno cevne naprave. Kotlovske enote bodo proizvajali do približno 50 MW. EMO bo poleg proizvodov iz lastne proizvodnje nudil tudi izvedbeni inženiring s pripadajočo opremo, v nekaterih projektih pa tudi protitlačne turbine, s čimer bodo prispevali k povečanju kapacitet za pridobivanje električne energije.

V novi tovarni v Šentjurju bo zaposlenih 364 ljudi, kar je 150 več kot prej. Celotni prihodek bo po investiciji znašal 1,107 milijonov dinarjev.

Realizacija te investicije ni bila lahka. Največji problem so predstavljala finančna sredstva, saj so se vseskozi menjavali in zaostrovali splošni pogoji investiranja in zakonodaje na tem področju. V delovni organizaciji EMO pa so dokazali, da so kos tudi najbolj zahtevnim nalogam.

Franci Gazvoda se je ob koncu svojega govora zahvalil vsem, ki so zaupali v sposobnost delovnega kolektiva EMO in mu pomagali.

V šentjurski občini so ponosni na skupna prizadevanja in novo tovarno. V znak zahvale je Peter Knez, predsednik skupščine občine Šentjur v imenu celotne družbenopolitične skupnosti delovni organizaciji EMO podelil občinsko plaketo »18. avgust«. Zvone Hudej pa je v imenu Izvršnega sveta skupščine občine Celje podelil posebni priznanji za zasluge pri izgradnji tovarne Ladislavu Grdini in Henriku Dvoršaku iz EMA.

Slovesnost so s kulturnim programom popestrili pevci, folkloristi in godbeniki iz Šentjurja ter člani kulturno umetniške skupine Zarja iz Trnovelj.

MATEJA PODJED

BOHOR MESTINJE

GRADIJO SUŠILNICO

Cilj: predelati 20.000 kubikov bukovega lesa

V temeljni organizaciji Lesna oprema Bohor Mestinje so si v sedanjem srednjeročnem razvojnem programu zastavili pomembne cilje. Eden pomembnejših, ki je povezan tudi z večjim izvozom, je v tem, da bi v tozdu predelali 20.000 kubikov bukovega lesa in ga predelali v vrtno pohištvo, mizno podnožje in druge izvozno zanimive izdelke. Do uresničitve tega cilja pa delavce te temeljne organizacije čaka dolga in težka pot. Kajti povezan je z dvema naložbama, ki ju kanijo v mestinjskem tozdu do konca srednjeročnega obdobja izpeljati. Za kateri naložbi gre?

V tozdu Lesna oprema Mestinje že gradijo novo sušilno halo, v kateri bodo lahko v bodoče presušili do 20.000

kubikov bukovega lesa letno. Njena kapaciteta pri enkratnem vlaganju lesa bo 400 m³, odpravljala pa bo ozko grlo, ki že sedaj nastaja v proizvodnji zaradi promajhne površine obstoječe sušilnice. Celotna naložba v sušilnico bo veljala 25 milijonov dinarjev, sredstva zanjo pa so zbrali v mestinjskem tozdu samem, seveda ob kreditni pomoči izvajalca gradbenih del in proizvajalca opreme. Le-ta je v celoti izdelana doma, v ljubljanskih Žižicah. Sušilna hala bo v Bohorju v Mestinju predvidoma zgrajena že letos.

Z izgradnjo sušilne hale pa bodo delavci Lesne opreme uresničili le enega od členov pri postopnem reševanju dolgoročnega razvojnega

programa. Kajti s tem, ko bo zgrajena sušilna hala, bodo premajhne proizvodne kapacitete tozda in zato jih menijo v Mestinju razširiti. Zato načrtujejo izgradnjo tako imenovane vezne hale, s katero bodo povezali obstoječe proizvodne prostore in sušilno halo.

DS

ZRCALO

RIŠE: BORI ZUPANČIČ

KOSTROJ SLOVENSKE KONJICE

TEŽAVE Z MATERIALI

Letos izvoz tudi na zahod

Delovna organizacija Kostroj v Slovenskih Konjicah dosega v zadnjih letih nov vzpon v svojem skoraj 30-letnem razvoju. Nova proizvodno-skladišna hala v temeljni organizaciji Tovarna plastičnih izdelkov je s 1000 kvadratnimi metri površin, in s strojno opremo lani omogočila, da so zaposlili za 14 odstotkov več delavcev, med njimi pa predvsem ženske, kar je v konjiški občini izrednega pomena. Danes dela v Kostroju 325 delavcev, od tega 74 žensk, zanimivo pa je, da imajo v tem času kar 140 prošenj za zaposlitev žensk!

Preteklo leto so poslovno sicer dokaj dobro zaključili, vendar sami s tem še niso zadovoljni, saj še nekoliko zaostajajo za dosežki v branži. Res so bistveno vplivale na rezultate težave v preskrbi z materialom, toda tudi z organizacijo dela, varčevanjem, izkoristkom časa in večjo disciplino bi bilo mogoče še kaj doseči. Vpliv se-

veda ne bi bil bistven, saj imajo vse zmogljivosti zasedene, težave pa niso pri proizvodnji, temveč pri nabavi. Pomanjkanje potrebnih materialov, pa naj gre za elektromaterial, pločevino, odlitke ali jeklo, jih sili k občasnim večjim nakupom, s tem pa k oblikovanju zalog. Kljub temu včasih pomanjkanje materialov vpliva na neuresničevanje rokov, ki so jih s pogodbami zapisali.

Izvoz je bil v preteklem letu vezan na Tovarno strojev, usmerjen pa v celoti v socialistične države, zlasti v Sovjetsko zvezo, Nemško demokratično republiko in Čehoslovaško. Tja so usmerjeni tudi letos, a več bodo poskušali doseči v deželah v razvoju, kamor se zadnja leta seli usnjarska predelovalna industrija. Pogoji so v teh deželah težji, saj se srečujejo s kreditiranjem in to v glavnem 100-odstotnim. Kljub temu bodo letos prodrli v Sudan. Še bolj pomemben je prodor na zahodnoevropsko

tržišče, v Avstrijo. V Kostroju pri izvoznih prizadevanjih kritično ocenjujejo zunanje trgovinske organizacije, ne odigravajo svoje vloge. Pri izvoznih prizadevanjih jim je doslej še največ pomagala Ljubljanska banka.

Omejevanje uvoza vpliva tudi na njihove načrte, saj zaradi tega na domačem trgu sčtu vedno večje potrebe njihovih izdelkih. Če hočejo zadovoljiti te potrebe in hkrati časno še povečati izvoz, morajo razširiti proizvodnjo Tovarni strojev. Skupno sestavljeno organizacijo Zdrženj proizvajalcev strojev, ki združuje okoli 15 delavcev, načrtujejo razširiti v njegovem okviru pa načrtujejo proizvodnjo v strojni gradnji za okoli 30 odstotkov. V tem in prihodnjem letu bo predvidoma gotova prva etapa, vredna 95 milijonov dinarjev. Investicije načrtujejo tudi skupno s celno jugoslovansko usnjarsko in krznarsko branžo, tovarna usnja in krzna pa so tudi vlagateljice.

zavarovalna skupnost triglav

OBMOČNA SKUPNOST CELJE

ŽELI OB LETOŠNJEM 1. MAJU

vsem zavarovancem veliko delovnih uspehov in se priporoča za dobro sodelovanje tudi v prihodnje

NOVE »DITOVSKE« USMERITVE

Občnega zbora zveze društev inženirjev in tehnikov Celje se je udeležilo 55 delegatov iz 13 društev, ki so temeljito pretresli dosedanje dveletno delo zveze ter sprejeli programske usmeritve za naprej ob novo izvoljenem vodstvu, ki mu predseduje dipl. ing. JOŽE NOVAK. Ob tem so se zaradi zamenjave mandata poslovili od nekaterih zasluznih članov: Henrika Čmaka, Slavka Kukovca, Vlada Januša, Iva Marince, Milana Fišerja in Marjana Žuraja.

Predvsem pa je bila pomembna razprava o prihodnjem delu, ki je našla svoj odmev tudi v bodoči programski usmeritvi zveze DIT. Ta je zajeta v želji in zahtevi, da imajo društva in zveza več besed in več vpliva pri obravnavanju in odločanju o vseh najpomembnejših družbeno-gospodarskih vprašanjih.

Omenjena so bila zlasti področja prostorske problematike z vso spremljajočo izgradnjo infrastrukture, varstva okolja, zemljiške politike, prestrukturiranja gospodarstva in podobno.

Društva inženirjev in tehnikov, združena v svoji zvezi želijo v prihodnje bolj ustvarjalno sodelovati pri razreševanju mnogih strokovno in politično zapletenih vprašanjih nadaljnega družbenoekonomskega razvoja naše skupnosti.

TITO IN PRAZNIK DELA

«KPJ, kot avantgarda, se bo v prvih vrstah borila proti okupatorju, šovinizmu, domačim izdajalcem za bratstvo in enotnost naših narodov, za svobodo,» je zapisal Josip Broz Tito 1. maja 1941 v razglasu Centralnega komiteja KPJ, kjer je tudi analiziral vzroke aprilskega zloma.

Od takrat je minilo 40 let, pravkar pa se izteka 73. leto, ko je Josip Broz 1909. leta v Sisku praznoval prvič praznik dela.

Pred 71. leti se je Josip Broz udeležil prvomajske manifestacije v Zagrebu, ki je imela značaj protirežimskih demonstracij, leto kasneje pa se je v Cenkovu pri Pragi solidarno s češkimi delavci udeležil prvomajske stavke za zvišanje plač. Na njegovo pobudo je sindikalna organizacija Ladjedelnice v Kraljevcu 1926. leta organizirala proslavo za praznik dela. «Kljub prepovedim in grožnjam vlade,» se je spominjal Tito, »se delavci niso prestrašili, ampak so prenehali z delom in odšli na ulice, da dostojno proslavijo edini delavski dan v letu.« Z organiziranjem prvomajskih demonstracij dve leti kasneje v Zagrebu, si je prislužil 14 dni zapora, saj so oblasti čedalje ostreje reagirale in ob teh demonstracijah aretirale večjo skupino komunistov in sindikalnih delavcev.

Praznik dela 1942. leta je zapisan v razglasu Centralnega komiteja, kjer je Tito pozval vse delavce Jugoslavije na borbo in uničevanje vsega, kar služi okupatorju. Naslednje leto, 1. maja, je Tito izdal ukaz o uvajanju oficirskih in podoficirskih činov v narodnoosvobodilni vojski. In to je bil eden izmed znanilcev zmage.

Veličasten je bil 1. maj 1946. leta. Tito je takrat s

svečane tribune na Terazijah v Beogradu gledal prvomajsko povorko, v kateri je sodelovalo dvestotisoč navdušenih delavcev, vojakov, dijakov, študentov, kmetov - graditeljev in branilcev nove Jugoslavije. Tudi v naslednjih letih je bilo praznovanje praznika dela zelo svečano. Tito je s tribune pozdravljal reko najboljših med najboljšimi. Takrat, v tistih svečanih trenutkih je bila potrjena nerazdružljiva enotnost Tita in naroda, ki jo nihče nikoli ni mogel in je ne bo pretrgal.

Do konca svojega življenja si bodo pripadniki naše JLA zapomnili 1. maj 1952. To so bili pripadniki tedaj najboljših enot, ki so tega leta praznovali delavski praznik skupaj s Titom. Titograjčani se bodo s posebnim zadovoljstvom spominjali delavskega praznika v letu 1969, ko je bil Tito med njimi in jim dejal: «Nikomur ne bomo dovolili, da bi rušil našo suverenost!» Tito je bil tudi na tradicionalnem delavskem izletu v Kamniški Bistrici 1. maja 1973. leta, kjer je preživel prijetne trenutke z vojnimi tovariši iz Slovenije.

Tito je obeležil tudi 1. maj 1977. To je bilo na Joštovem hribu, na znanem delavskem izletniškem kraju pri Kranju. Govoril je tako sproščeno, kot je znal to samo on. Obkrožen je bil z izletniki, ki so si posebno zapomnili te besede: «Naš narod z gotovostjo gleda v bodočnost. Z vso upornostjo moramo nadaljevati naše delo. Predvsem verujem v našo mlado generacijo, na katero smo lahko ponosni. Mladina se mora zavedati, da so naši narodi morali preiti peklenke muke, preden smo dosegli vse to, kar sedaj imamo. Mladina mora čeniti boj svojih prednikov.»

P. SPARAVALO

SMO DEDIČI SVOJSKEGA ZGODOVINSKEGA IZROČILA

Zgornja fotografija je nastala 10. maja 1979, ko je bil naš Tito zadnjikrat v Sloveniji, na domu svoje matere. Cvetele so šmarnice in bil je izredno dobro razpoložen. Pred njim je bil na mizi tudi kozareček bizeljčana. Posebno vdušje je bilo tudi v Bistrici ob Sotli, ko je ogledoval novo šolo, ki se imenuje po njegovi materi Mariji Broz. Tedaj je govoril mladim Bistričanom, tako prisrčno in tako toplo, kot v najbolj zbranih trenutkih lahko govori oče z družino.

Potem se je odpeljal in nismo ga več videli. Tisto poletje je šel v Havano in tako, kot je v Bistrici ob Sotli govoril skuštranim glavicam o tem, kako morajo biti predvsem pošteni in delovni ljudje, tako je potem govoril pred očmi vsega sveta državnikom, kako bi morali ohranjati svet, razvijati medsebojne odnose, preganjati nasilje in lakoto, pospeševati napredek.

Potem se je v letu 1980 prišel tisti 4. maj. Zdaj je že dve leti, odkar se vijejo v Beogradu nepregledne kolone ljudi k hiši cvetja, da se poklonijo spominu človeka, ki nam je zapustil svojsko zgodovinsko izročilo.

Svojsko zaradi tega, ker je v tem izročilu toliko najrazličnejših vrednot, ki so zrasle na naših tleh, iz izkušenj naše revolucije, našega predvojnega delavskega gibanja, narodnoosvobodilnega boja, po vojne izgradnje, časov informburoja, časov delavskega samoupravljanja, časov sodobnih gospodarskih uspehov pa tudi velikih težav, časov nastajanja nove in sodobne Jugoslavije. Svojsko, a tudi

zgodovinsko pa je to izročilo zaradi tega, ker smo s to izkušnjo segli preko naših meja, ker je Tito bil ne le predsednik SFRJ, bil je državljani sveta in ta svet ga danes bolj pogreša, kot ga je kdajkoli. Ne smemo pa seveda ob tem razmišljanju pozabiti na najbolj bistveno: mi, Jugoslavlani smo prvi dediči tega izročila. Zato smo zanj tudi najbolj odgovorni. Svojo odgovornost pa lahko izpričujemo in potrjujemo le na en sam način: da smo najprej pošteni do samega sebe, da smo pošteni do sočloveka, da smo pošteni do temeljnih družbenih vrednot, ki smo si jih kot organizirana in napredna samoupravna družba sami določili. Da spoštujemo delo in njegove rezultate, da v samoupravni praksi izvajamo svobodo odločanja, da v delegatskem sistemu uresničujemo načela upravljanja z družbenimi sredstvi in da skozi izvajanje zakona o združenem delu uveljavljamo statusne pravice in dolžnosti delavcev - prvine, za katere se še borijo milijoni delavcev v svetu!

Dediščina je toliko vredna, kolikor jo znamo ceniti najprej mi sami in kako jo varujemo in kako iz nje živimo. V dveh letih, odkar ni več našega Tita, smo marsikaj spoznali in do mnogih stvari postali bolj kritični. Skratka, vedno bolj bo treba ločevati pleve od semena, da bo kruh, ki si ga sami režemo, lep in vreden truda vseh tistih, ki dobro in pošteno delajo.

Dve leti je hitro, prehitro minilo. Dve leti ni dolga doba, toda v tem času smo odrasli za mnogo več!

DRAGO MEDVED

PRVI MAJ - DAN PRVEGA KRAMPA

Prvi vagon poln premoega iz rudnika »Tito« v Banovičih je krenil 7. novembra 1946 leta proti Beogradu. Iste dne so po novi progi iz Vojvodine krenili v Bosno vagoni polni žita. To so danes že zgodovinski podatki. V njih ne bi bilo nič nenavadnega, če ne bi vedeli, da se je komaj šest mesecev pred tem pričela gradnja proge Brčko-Banovići in to točno 1. maja 1946. leta. Mladi so obljubili, da bo proga gotova za dan republike. Svoje delo so opravili 22 dni pred rokom. Heroji dela so gradili progo in sebe. 62.268 mladincev in mladink in 90 km proge.

A vse se je pričelo prvega dne prvega svobodnega leta v Jugoslaviji. Ob novoletni poslanici je Tito dejal: »Na te naslavljam, jugoslovanska mladina, da boš nosilec delovnega navdušenja, da boš primer upornosti in samoodrekanja v izgradnji dežele, kakor si to bila v štiriletni borbi za njeno svobodo, kot si bila v minulem 1945. letu vzor pri delu in obnovi.«

Povsem odveč je poudarjati, s kakšnim navdušenjem so mladi sprejeli ta poziv. Bili so namreč že angažirani pri izgradnji domala vseh objektov lokalnega značaja v državi, med seboj so tekmovali v pripravah za svoj tretji kongres. Vse, kar je sledilo pozneje, sodi v tehnične podrobnosti. Važno je le to, da je poziv za gradnjo proge Brčko-Banovići sledil že v mesecu marcu, da je bil takoj za tem 3. kongres mladine in da se je za prvo veliko mladinsko delovno akcijo prijavilo trikrat več mladih, kot je to bilo potrebno.

Prvi kramp so zapičili v zemljo 1. maja 1946. leta v Brčkom. In s tem se je začela tudi bitka za progo, bitka s časom. Nastajalo je 90 kilometrov proge, trije tuneli, nekoliko mostov in vse to je nastalo v šestih mesecih. Pa poglejmo, s čem so si ob svojih golih rokah še pomagali. Na voljo so imeli 14 kompresorjev, 13 drobilcev, 21 mešalcev, 23 buldožerjev in 14 črpalk. Večina brigadirjev teh strojev do tedaj niti ni videla. Samo vsak deseti od mladincev je odhajal na sečnjo lesa z eno sekuro. V lesenih samokolnicah so prevozili milijon 350 tisoč kubikov zemlje, ki so jo seveda izkopal z lopatami. Progo so gradili tudi taki, ki so se na tej trasi naučili pisati. V dnevniku travniške brigade je zabeleženo, da so pomožni most zgradili v eni noči ob treh svetilkah. Pri Majejci so prebili tunel, dolg 400 metrov.

Ob koncu septembra je po novem tiru iz Brčkega krenila drezina. Na njej je bil Tito. V odmoru med dvema izmenama je bil miting.

»Tukaj se kujejo novi ljudje,« je rekel Tito.

V. REŠETAR

*S. Lošnja kolnica Ljubljana
Danes sem poslušal radijo
dase našim predsednikom
Tito bolexen slojja dase
ponavla plučnica
Loz sem enkrat eno
vsebo rešil x Pučnem
oljov kovje 3 dni ni
govorila naserzolal bučn
ga olja x ^{krat} eno kupca
notempoc x Bunega olja
obklatke preko površ*

*nasemjo rešil smovti
še ni pre posno mogoč
bi našemo Pučelnih
čito tud pomagalo to pobere
vso vročino poskuste mo
slat popita x kerat poskupic
olja čistega bučovega jatem
na vseho pas iz bučovega
olja obklatke še ni prepe
no bo pomagalo.
Poskuste mogoč - bokaj ujeha
ker jaz sem rešil eno ~~rešil~~
vsebo na to način
Plavčak Franc*

ANDREJ ŠIFRER NA VESELEM ZELENEM VLAKU

DOBER GLAS SEŽE V DEVETO VAS

Organizatorji izleta so TTG iz Celja, Arenaturist iz Pulja ter Novi tednik in Radio Celje

Nikakor vas nočemo s tem naslovom potegniti. Dejstvo pa je, da izleti z veselimi zelenimi vlakom postajajo vse bolj znana množična družabna srečanja. To je potrdil tudi ta zadnji izlet. Gost na vlakcu je bil tokrat Andrej Šifrer, ki je kljub mavcu in brez kitare, več kot zadovoljil pričakovanja potnikov.

Velenjčani, Mariborčani, Celjani in Ljubljanačani so ustvarili tako vzdušje na vlakcu, da je Andrej upravičeno lahko rekel, ko je pozdravil potnike: »Kakor hitro sem vstopil na vlak, sem ugotovil, da smo sami naši. Kolikor bo v moji moči, se bom trudil, da se bomo vsi skupaj imeli kar najbolje.« Andrej je nato obhodil vse vagonne in ni potrebo posebej poudarjati, da je šele tik pred Puljem lahko mirno sedel na svoj sedež. Vsak izletnik je tudi dobil darilo od Andreja in organizatorja - eno izmed Andrejevih kaset.

Po dobrem kosilu v hotelu Belvedere v Medulinu so izletniki lahko uživali na sprehodu ob sončni medulinski obali, nekateri so si oblekli kopalke in se prepustili toplim sončnim žarkom. Drugi so se odločili za kopanje v hotelskem bazenu, pet ekip pa se je pomerilo v kegljanju. Tokrat je zmagala celjska ekipa. Čas pa je neusmiljeno tekel in že je bila tu večerja in zabavni program, ki ga je na splošno navdušenje vodil in uspešno izpeljal Andrej. Pomagali so tudi udeleženci izleta, ki so tako kot zmeraj, bili pripravljene sodelovati v nagradnih igrah, ki so od srca nasmejale vse goste. Andrej pa ne bi bil Andrej, če ne bi še katero zapel. Vsa dvorana je bila na nogah in iz vseh grl se je razlegala tista znana »Vse manj je dobrih gostiln«.

Sledil je ples. Igral je hotelski ansambel Nevera, ki sedaj že kar dobro obvlada slovenske valčke in polke. Ni šlo niti brez »račk«. Na plesišču se je vrtelo staro

in mlado, kolo pa se je vilo po vsej dvorani, hotelski veži in celo kuhinji.

Sele ob dveh je utihnila glasba ansambla Nevera. Mladih pa je bilo takrat veliko več kot ponavadi in višek razpoloženja se še ni podel. Disco jockey pa se je že zavlekel v svojo kamrico. Toda tu je bil Andrej, ki je pred osmimi leti eno celo poletno sezono bil disco jockey prav v tem hotelu. Tu ne pomnijo, da bi bil kdaj disco tako poln mladih plesalcev ob tako pozni nočni ali bolj že jutranji uri kot prejšnjo soboto.

Tako je bilo pričakovati, da bodo na zajtrku le tisti, ki že iz navade zgodaj ustajajo. Za nekatere pa je bilo še navsezgodaj, ko so avtobusi ob 11. uri in 30 minut stali pred hotelom in nato vse skupaj odpeljali na običajen krožni ogled Pulja in puljske arene ter na železniško postajo, kjer je potnike že čakal zeleni vlak.

Samo še pol ure, da so se potniki okrepčali in že je Andrej v spremstvu svojih oboževalk in oboževalcev krenil na obhod po vlakcu, kjer so ga pričakali dobro razpoloženi potniki. Malo so še pokramljali, zapeli in pot do Ljubljane še nikoli ni bila tako kratka kot v družbi z Andrejem in v družbi veselih potnikov. Ob slovesu je dejal Andrej: »Bilo je lepo. Ne glede na to, da zveni to kot fraza, je bilo zares dobro na tem izletu. Upam, da se bomo na veselim zelenem vlakcu še srečali.«

Priložnosti za ponovno srečanje pa bo še veliko.

Izlet z Andrejem Šifrerjem in z veselimi zelenimi vlakom je bil zadnji v ciklusu spomladanskih izletov na morje, ki jih organizirajo TTG iz Celja, Arenaturist iz Pulja ter Novi tednik in Radio Celje. V tej predsezoni bo le še en izlet. Tokrat bo

veseli zeleni vlak odpeljal potnike na praznik čiščenja na goriško. Izlet bo 5. in 6. junija.

Za poletni čas so na TTG v Celju pripravili sedemdnevne pakete za letovanje v Medulinu, v času od 13. junija do 18. julija. Posebnost teh paketov je v tem, da tiste, ki so se odločili za te počitniške aranžmaje, bo na letovanje in nazaj domov peljal zeleni vlak.

V septembru pa se bo pričel nov ciklus dvodnevni izletov z veselimi zelenimi vlakom. Prvi bo odpeljal izletnike na ribji praznik v Medulin. Tudi za ta izlet pripravlja TTG presenečenje. O vse pa boste pravočasno obveščeni v Novem tedniku.

Takole je Andrej hodil od vagona do vagona, od potnika do potnika. »Nisem si mislil, da se bom lahko podpisoval z levo roko, da bom pel brez kitare in še sto drugih stvari sem počel o katerih sem mislil, da jih zaradi nezgode ne bom zmogel. Ljudje so bili pripravljene za sodelovanje in z njihovo pomočjo sem dal veliko več od sebe kot sem sprva mislil.«

Skupina iz Rogatca in Grobelnega se je odlično zabavala. Njihov predstavnik si je po napornem tekmovanju, kdo bo prvi pojedel krožnik smetane, kleče in brez rok, prislužil tole ogromno presto. »Vzdušje je bilo enkratno. Mi smo prvič na izletu, ne pa tudi zadnjič.«

Andrej in tovarišice iz Vzgojno varstvenega Zavoda Mozirje so kar precejšen del poti skupaj prepevali. »Vzdušje je bilo odlično, so rekle naše vzgojiteljice, »Šifrer je, kljub nezgodi, dobro zabaval vse od mladih pa do tistih nekoliko starejših potnikov.«

Na sindikalnem izletu so bili tudi iz delovne organizacije REK Tiskarne Titovo Velenje. »Izlet je bil prekratek, kljub temu pa je bil dobro organiziran in si takih izletov želimo še več. Kljub temu, da Andrej ni pel in igral, je njegov večerni spored bil odličan.«

Mornar Kojek Franc je ravnokar »Zaprisegel«. Ob Franc in mama Marija pa sta imela razlog več, da sta se v Medulinu dobro počutila. Kojekovi so iz Celja Pridružili pa sta se jima še Julijana Golouh iz Štor in Marija Dragar iz Šentjurja (v sredini).

Potovanje z zelenim vlakom je udobno, potovanje z veselimi zelenimi vlakom pa je enkratno in nepozabno doživetje. Marsikdo izmed 320 potnikov iz Celja, Velenja, Maribora, Ljubljane pa tudi iz Raven se bo še kdaj odločil za takšen izlet.

Brez direktorja celjskega TTG Milana Gerželj spremljevalk Cvete, Nevenke, Ane, Romane in Tajane, organizatorke Marije in Jolande in seveda gost Andreja, tudi ta izlet ne bi bil to kar je. »Nočemo biti zgolj trgovci,« pravi direktor. »Želimo, da naši potniki z izleta odnesejo kaj več kot samo spomin na dolgo vožnjo, hotelsko sobo in postrežbo. Potniki morajo imeti občutek, da se brigamo zanje. Mi si bomo tudi v bodoče prizadevali, da bo program pester, v dili bomo s sabo kulturne animatorje, obenem želimo, da tudi naši potniki aktivno sodelujejo v programu. Vse to nam je do sedaj uspelo.«

IZ ŽIVLJENJA IN DELA DELAVCEV V OBRTNEM SEKTORJU

OBRAZLOŽITEV DELITVE OSEBNEGA DOHODKA PRI OBRRTNIKIH

Kot kaže so delavci zaposleni pri samostojnih obrtnikih obrtniki še vedno preslabo in nepopolno seznanjeni z določili nove kolektivne pogodbe o delovnih razmerjih med delavci in samostojnimi obrtniki, sprejete maja 1981 leta. Predvsem gre za izvajanje določil okrog najnižjih osebnih dohodkov oz. mesečnih akontacij slednjih, udeležbe delavca v dohodku obratovalnice, zajamčenega osebnega dohodka delavca in zadostitvi pogojev pri sklepanju delovnih pogodb med obrtnikom in delavcem.

Glede na navedene ugotovitve, sta obrtno združenje Celje in občinski sindikalni svet v sodelovanju z predstavniki ostalih družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine Celje, ter družbenim pravobranilcem samoupravljanja organizirala dne, 14. 4. 1982 posvet na katerem so ponovno bila pojasnjena in

sprejeta enotna stališča navzočih, do izvajanja določil kolektivne pogodbe v naši občini.

Da bi preprečili nesoglasja, katera nastajajo zaradi slabega poznavanja pravic, obveznosti in odgovornosti, sprejetih s kolektivno pogodbo o delovnih razmerjih med delavci in samostojnimi obrtniki seznanjamo vse zainteresirane s stališči sprejetimi na omenjenem posvetu.

V kolektivni pogodbi predviden najnižji mesečni osebni dohodek delavcev za 1. 1981 oziroma za leto 1982 (objavljen v Reviji Obrtnik št. 3 in Novem tedniku, dne 8. 4. 1982) pomenijo cilj, za katerega se morajo vsi zavzeti, da ga uresničijo če za to obstoje realni pogoji. Preprosto povedano, če obratovalnica ustvari toliko dohodka, da ga lahko tudi razdeli v smislu pogodbenih določil in v skladu z vloženim trudom, delom in uspehom

delavca v zasebni obratovalnici.

Naj ponovno citiramo določilo iz kolektivne pogodbe: to so najnižji mesečni osebni dohodki delavcev v letu 1981 oz. v letu 1982 po 49. členu kolektivne pogodbe, torej za delavca v polnem delovnem času (182 ur na mesec) in pri doseganju normalnega delovnega uspeha, ter v pogojih doseganja normalnih poslovnih rezultatov obratovalnice.

Uspehi obratovalnice v preteklem letu pa so tudi osnova za dogovor in določanje višine akontacije, ki jo dogovorita delavec in obrtnik za leto 1982.

V nobenem primeru pa najnižji osebni dohodek ne sme biti nižji od zajamčenega osebnega dohodka, ki pripada delavcu po 52. členu kolektivne pogodbe. Ta pa je v višini kot je določeno po posebnem zakonu in odloku izvršnega sveta SR Slovenije in znaša v letu 1982

6.110,00 od povprečnega OD v republiki (11.153,00 dinarjev).

Posebna pozornost je na posvetu bila namenjena 44, 45 in 57. členu kolektivne pogodbe. V navedenih členih je konkretno nakazan letni obračun osebnega dohodka, ki ga mora opraviti obrtnik pred napovedi davka od obrtne dejavnosti. Ob tem pa mora biti tudi podatek o doseženem dohodku obratovalnice v preteklem letu (iz tretjega odstavka 44. člena pogodbe) po davčni napovedi obrtnika.

Če pristojna uprava za družbene prihodke prizna stroške obratovalnice, kot jih je napovedal obrtnik se letni obračun osebnega dohodka delavca šteje za končni letni obračun. Enako je podlaga za končni letni obračun OD delavcu, začasna odmerna odločba občinske uprave za družbene prihodke v kolikor ni bila nadomeščena z končno odločbo o odmeri davka.

V kolikor je doseženi dohodek obratovalnice nižji od predvidenega, skupni obračunani osebni dohodek delavca ne more biti nižji od akontacije, ki jo je že prejel.

Ne nazadnje je v občini dovolj jasno podana usmeritev nadaljnjega razvoja obrti, glede na sedanje in prihodnje gospodarske razmere doma in v svetu. Poznane so težav-

ne razmere, še posebej storitvene obrti in logično je, da družba ni za take rigorozne ukrepe, ki bi onemogočili življenjski obstoj obratovalnic oz. krčenje obrtnih dejavnosti. Slednje morajo imeti v vidu tudi vsi dejavniki v naši občini, ki so kakor koli vezani za uresničitev kolektivne pogodbe.

Vsekakor pa je skupno prepričanje sindikata in obrtnega združenja Celje,

da obratovalnice, ki niso v stanju zagotoviti primernih osebnih dohodkov zaposlenim, kljub njihovem težavnem položaju, nimajo perspektive. Nesporna je ugotovitev, da se z odpravo določenih težav vezanih za hitrejši razvoj obrti, lahko sprostijo rezerve tako za večji družben proizvod kot za zaposlovanje in socialno varnost mladih in kvalificiranih kadrov.

LETOVANJE V BIOGRADU

Tudi letos je osnovna organizacija ZS delavcev zaposlenih na področju samostojnega osebnega dela pripravila za člane sindikata organizirano letovanje v Biogradu na moru preko SOZD Merx. Članom nudimo nastanitev v dvoje tropesteljnih sobah pri lastnikih hiš, prehrano in gostinske usluge pa v restavraciji SOZD Merx.

Rok prijave je do 20. maja 1982 na Občinskem svetu ZSS, Gledališka 2, Celje, kjer dobite prijavnice in vsa ostala pojasnila.

Cena letovanja je naslednja:

	Za čas koriščenja		
	od 21. 6. do 30. 6.	do 1. 7. do 10. 7. do 20. 8. do 29. 8.	od 11. 7. do 19. 8.
1. Odrasle osebe in njihovi otroci nad 10 let	3.440	3.870	4.300
2. Otroci od 4 do 10 let			
a) z lastno posteljo	2.360	2.655	2.950
b) s soupor. postelje	1.720	1.935	2.150
3. Otroci do 4 let - samo souporaba postelje, brez hrane	600	600	600

Članom, ki želijo potovati na letovanje v Biograd na moru je omogočen avtobusni prevoz, ki stane 800 din. Otroci do 10 let imajo popust.

V primeru odpovedi letovanja zaračunamo dejanske stroške. V primeru odpovedi zaradi višje sile, pa manipulativne stroške 1000 din.

Ker je število mest omejeno, prosimo vse zainteresirane člane sindikata, da se čimprej prijavi.

VSEM DELAVCEM ZAPOSLENIM NA PODROČJU SAMOSTOJNEGA OSEBNEGA DELA KOT TUDI NJIHOVIM OBRRTNIKOM ŽELI OZZS OB 1. MAJU VELIKO DELOVNIH USPEHOV.

GIP INGRAD TOZD GRADBENA OPERATIVA CELJE

GRADIJO V BOSNI

Na območju Tuzle so prevzeli izgradnjo večih trgovskih hiš

Krizno obdobje v našem gradbeništvu, ki je sledilo prejšnjemu konjunktornemu, je gradbince prisililo, da so se usmerili z večjo poslovno prodornostjo na tržišča izven svojih dosedanjih stalnih območij. Prodreti na novo tržišče pa pomeni predvsem izkazati se s kakovostjo, hitrostjo gradnje in kakšnim posebnim privlačnim proizvodnim programom.

Na takšen način je v Bosni s svojim montažnim sistemom armirane betonske konstrukcije v treh etažah prodrli tudi Ingradov TOZD Gradbena operativa Celje. Za račun investitorja PTK Tuzla gradi na tuzlanskem območju štiri večje trgovske hiše in sicer v Živinicah, Kalesiji, Sekovičih in v Loparih. Ker so se izkazali s hitrostjo gradnje in še posebej s kakovostjo ter organiziranim nastopom, bodo verjetno kaj kmalu prevzeli še druga gradbena dela, še posebej na področju bosanskega zelenega plana. Prav zato se je INGRAD vključil v poslovno skupnost Farmin iz Titovega Veljenja, saj gre pri predvidenih gradnjah za različne svinjske, perutninarske in drugačne farme.

Dogovorili pa so se že s tuzlanskim investitorjem za gradnjo še ene trgovske hiše v Ugljeviku in za velik prehransko-skladišni center v Tuzli. Že

lani so pridobili naložbo v delovni organizaciji Regeneracija v Zaboku za izgradnjo skladišča s površino okrog 11.000 kvadratnih metrov.

Ingradov TOZD Gradbena operativa Celje pa je tudi nosilec del v Iraku v okviru STC Ljubljana-Slovenija ceste-Tehnika. Če upoštevamo še edino celjsko stanovanjsko gradbišče na Hudinji, potem jim dela za letošnje

leto in še čez ne bo zmanjkalo.

Prav je, da posebej poudarimo tisto strokovno plat temeljne organizacije združenega dela Gradbena operativa Celje, kjer so specialisti in kjer je ost njihove poslovne prodornosti.

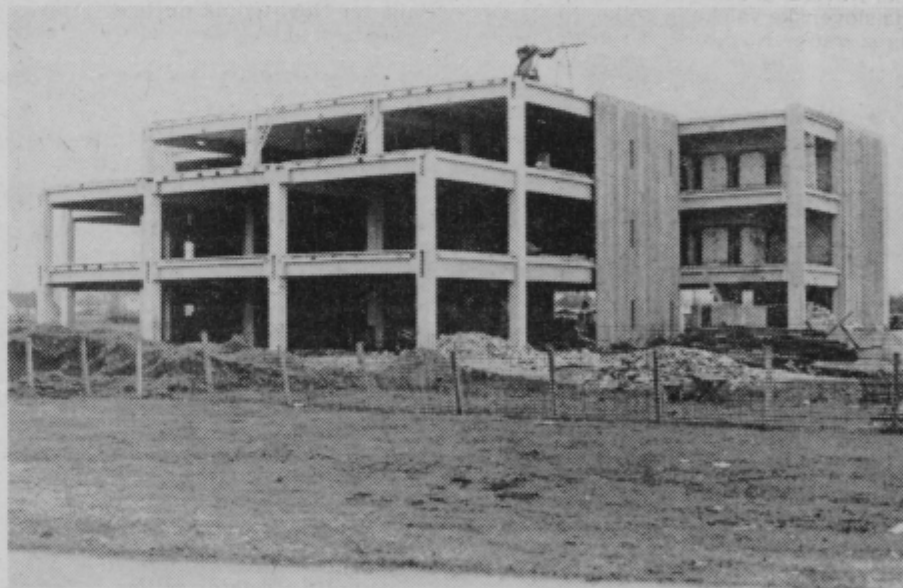
Poleg tega, da je TOZD Gradbena operativa Celje nosilec gradbene dejavnosti v GIP INGRAD in zaposluje 460 delavcev, je še posebej specializiran - poleg običajne gradnje - za izdelovanje finih betonskih tlakov-estrihov. Prav za ta dela so dobro opremljeni z mehanizacijo in izredno utečeno skupino kvalificiranih in izkušenih delavcev.

Na področju stanovanjske gradnje so uspešni s sistemom OUTINORD, to je s sistemom tunnelskih opažev, ki ga lahko uporabijo pri gradnji fleksibilnih stanovanj. Sistem je razvojno domače delo in ga bodo v kratkem začeli uporabljati na široko.

Sicer pa so izvajalci za gradnjo različnih poslovnih zgradb, za industrijsko gradnjo, saj so na primer svoj montažni sistem, kjer so za tri etaže edini v Jugoslaviji, že uspešno uporabili pri gradnji šol, vzgojno-varstvenih ustanov, trgovskih hiš in podobno. Praktično je s tem sistemom mogoče zgraditi vsako stavbo v montaži.

Vsekakor je vsak gradbeni izvajalec istočasno tudi posojilodajalec, tako tudi INGRAD, ki pa uspešno sodeluje predvsem z Ljubljansko banko, Splošno banko Celje in v primeru gradnje v Bosni tudi s sarajevsko banko Ljubljanske banke.

S takšnimi poslovnimi uspehi so Ingradovi gradbinci pričakali torej letošnji 1. maj, delavski praznik, ki ga bodo poskušali kar najbolj obeležiti delovno, poslovno okretno in s produktivnostjo, dobro organiziranostjo in kakovostjo svojih storitev. V bistvu sta uspeh in razvoj odvisna vendar samo od teh stvari.

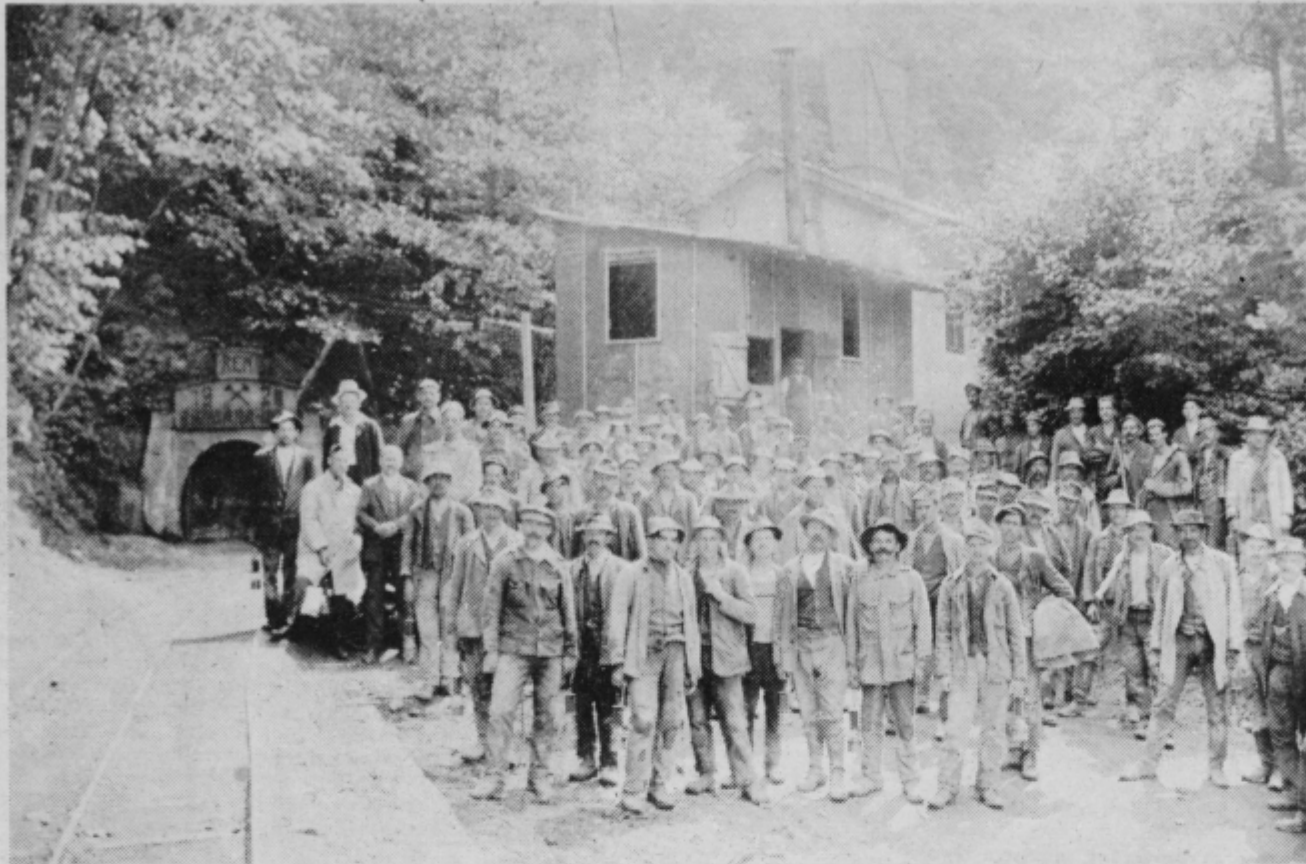
Takole gradijo Ingradovci v Živinicah pri Tuzli novo trgovsko hišo po montažnem sistemu armirane betonske konstrukcije v treh etažah.

V novem stanovanjskem bloku v Novi vasi v Celju je dokončana še zadnja panela, v katero so se pravkar začeli vseljevati stanovalci. Letos ima Ingradov TOZD Gradbena operativa v Celju samo eno gradbišče - na Hudinji.

Posadka ene izmene v letih po prvi vojni pred Barbara rovom. Brkati možakarji pod pokvečenimi klobuki, potlačeni avstroogrskimi vojaškimi čepicami, z bencinkami v rokah, krocami in sekirami na ramah. Očitno pred odhodom na delo. Morda nam kdo sporoči, kdaj je skupina slikana in če je koga spoznal. Vsekakor je to najstarejši rudarski posnetek, ki ga premorejo v laškem rudniškem arhivu.

TO IN ONO O NAJSTAREJŠI

HUDA DOL GRAM

Kako so laški rudarji

Kakšna je pravzaprav skrivnost rudarskega stanu, da se ga ljudje tako oklepajo, čeravno v isti sapi zatrjujejo, kako zavržen da je?! Nenehna nevarnost, preklemano trdo in tudi zdravju škodljivo delo pač ni nekaj, na kar bi se človek z vso ihto obešal. Mogoče je v tem nekaj tistega dedčevskega ponosa, da tvega, da počne in dela nekaj, kar ni za vsako oné. Bolj kot to je zavest, da je premog tu, da je v domačih tleh, pod domačimi hostami in senožeti, da rudnik ni kovček, ki ga prestavi, kamor se komu poljubi. Veliko pomenijo tudi pridobljene rudarske pravice, skrajšana delovna doba in če je vsak mesec v kuverti kak dinar več, kot bi jih nabral kje drugje, gotovo ni za odmet.

Tako pred 15. leti, ko so slovenske rudnike razvrstili med perspektivne in neperspektivne, ni bilo poskakovanja od navdušenja, čeprav so bili dokazi o tem, da je rudarstvo v krizi, kot na dlani. Vendar o tem pozneje...

Ljudje pravijo, da kdor dolgo pokašljeje, dolgo živi. Najbrž se to dogaja tudi drugim rečem. Laškemu rudniku se je. Pred šestimi leti bi moral biti zapečaten. Z nekoliko čustvenosti in prisrčnosti bi rekli, da bi bil »živ zakopan«, kajti prisluhni je treba besedam direktorja Franca Semeta, ki pravi:

»... da vsi ohranjeni podatki nesporno dokazujejo, da je v rudniku Laško, v njegovem najbogatejšem eksploatacijskem polju zanesljivo tudi nadalje v globini okoli dva milijona ton premoga na vsakih 100 metrov reliefne globine.«

V DVESTO LETIH SE MARSIKAJ ZGODI

Duhovita ugotovitev, ni kaj.

In vendar je tako, zlasti če gre za življenje nekega delovnega kolektiva, kot je na primer laška, knapovšna. Pisani viri sporočajo, da so za rudarska okna na šmihelskem hribu in v Breznem vedeli že leta 1790, da pa so resnejše raziskave in dela pričeli z premogoslednimi pravicami Vordenberškega montanskega erarja okoli leta 1800. Začetki so bili skromnejši, zajetnejši razvoj pa je rudarstvo v laški premogovni kadunji doseglo okoli leta 1870 do 1883, ko je bil lastnik rudnika Heinrich von Wartinberg in sicer so kopali premog na območju Breznega in Hudajame.

Pred sto leti so iz Breznega do Rimskih Toplic zgradili rudniško železnico, za katero danes ni niti sledu, ki pa je že 11 let pozneje bila samevala, ker so obratovanje v Breznem, kjer je bilo zaposlenih nekaj sto rudarjev, nenadoma opustili.

Zakaj? Razlog je morda komu znan; vendar dejstvo je, da je na tem območju opravljajo glavino odkopov v sedanjem času. Morda so

tudi takrat razširjali trditev, da je premoga zmanjkalo?

Od leta 1883 do 1890 je novi lastnik, jurklosterski graščak Edvard Geipel izplenil že pripravljene zaloge; zamenjal odpiralna dela in naposled rudnik prodal Trboveljski premogokopni družbi.

Potem, ko so rudarjenje v Breznem popolnoma ustavili, baje zaradi previsokih proizvodnih stroškov, so izkoristili v tem pogledu ugodnejše razmere v Hudajami. Vendar so tudi tu leta 1895 prenehali odkopavati in nadaljevati le z gradnjo glavnege rova, so pa celotno jamo vzdrževali.

Prišlo je leto 1904, ko so bila dela v laškem rudniku za trinajst let povsem ustavljena.

Jamo so začeli ponovno odpirati leta 1917 in sicer pri Šmihelu, dve leti pozneje pa je bila obnovljena tudi proizvodnja v Hudajami. Zgradili so mokro separacijo, železnico iz Rečice v Laško in za takratne razmere kar dobro mehanizacijo. Vendar vse to ni zadržalo ponovnega padca proizvodnje v drugi polovici tridesetih let, ko je nad rudnikom ponovno visela grožnja likvidacije.

Vojna je zmotila tak tok dogodkov, vendar je do ponovne ustavitve proizvodnje prišlo tri leta kasneje, toda zaradi drugačnih okoliščin; zaradi partizanskih sabotažnih akcij, zaradi odhoda rudarjev v partizane.

ZGOVORNA GOVORICA ŠTEVILK

Praden preskočimo k dogodkom zadnjih let, ko je le za las manjkalo, da bi rudarji že tretjič zapustili rudnik delovanju zoba časa, nekaj številke:

Najvišjo letno proizvodnjo so med obema vojnama dosegli rudarji leta 1928, ko so nakopali 101.200 ton premoga in ko je rudniška posadka štela z zunanjimi delavci vred 607 mož. Krizna leta, ki so sledila, so proizvodnjo vsako leto bolj prizadela, tako, da so leta 1940 celo leto nakopali le še 43.950 ton.

Maja 1944 je bila proizvodnja ustavljena, rudnik precej opustošen, da bi Nemcem onemogočil pridobivanje za vojno dragoceno energijo.

Zato pa so se potem rudarji po osvoboditvi s podvojenimi močmi vrgli v obnovo rudnika in so ga do 1. novembra 1945 ponovno usposobili za obratovanje.

STAVKE IN PREOBRAZ K JUNAKOM DELA

Pred devetdesetimi leti je dve leti po nakupu laškega rudnika v Hudajami »pridelala« prvi štrajk. Rudarji so terjali osemurni delavnik, vendar niso uspeli.

Naslednja velika stavka je bila leta 1923, ki je trajala polnih 6 tednov, vendar tudi tokrat rudarji niso dosegli zaželenih uspehov.

V globokem spominu je ostala gladovna stavka leta 1937, ko so rudarji ostali 60 ur v jami. Tudi ta stavka je imela skromen uspeh, bila pa je sila odmevna.

V tistem času so delovali med rudarji znani delavski zastopniki, kot sta bila Lojze Lešnik, Lojze Diacci, ki sta bila kot krščanska socialistična navzoča na znamenitem laškem sestanku komunistov in krščanskih socialistov. Na tem sestanku v sedanjem »Humu« so se dogovorili, da sodelujejo v vsem, kar jih

združuje v akcijo in stijo razprtije, ki s druževali. Oba, Lojze Diacci sta bila leta leženca na ustanovni skupini pokrajinskega OF za Štajersko.

Po osvoboditvi je bil rudnik izročil mog kri obnove in ne izgradnje. 17. je bil rudnik izročil ljanje delovnemu in ob tej priložnosti sporočeno primerjavi z letom izvodnja dvignila za 25%, v letu 1948 v letu 1949 za 55% moralna spodbuda pomenila in med bilo od osvoboditve udarnike proglašeni darjev, med njimi je dobil Karl Zdolc demkrat, večkrat pa so bili Franc Miha Trupi, Franc Franc Robida, Jožšek, Pavel Semeč, bornik, Jernej Martin Sutar.

To so bili časi, rudar in železar časopisnih naslovov razen »težkih kar nobene materialne de. Takrat bi si tu dec premislil na g ti, da bo čez 17 let

Po letu 1967 je nasip neprodanih drobnih vrst premoga grozljivo naraščal in marsikomu pospešil korak k iskanju zanesljivejšega zasluzka.

Lani je bil rudarski kolektiv v Laškem organiziran letnega republiškega tekmovanja in urjenja rudarskih ekip. Na sliki ena takih skupin med vrste ekipe velja med rudarji takle dovtip: Da ostarele device - vedno pripravljene in nikoli Torej: Srečno!

LOVNEM KOLEKTIVU LAŠKE OBČINE

JAMSKI GOR IN EZ DVESTOLETNI KON

je zapirale in kako ga je tokratna pustila odprtega

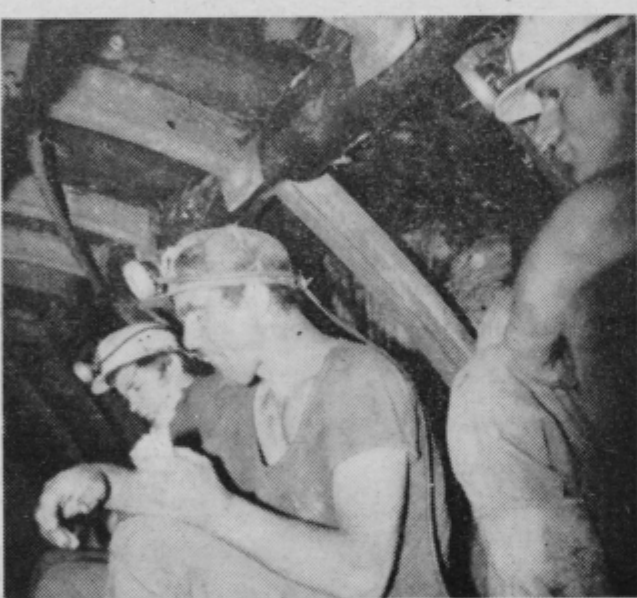
poklic na lestevci družbene-
ga (in dohodkovnega) vre-
notenja zdrknil pod pov-
reče poklicev v Sloveniji?

SE ENKRAT
GOVORICA ŠTEVILK

Toda do padca je od leta uvedbe samoupravljanja (1950) bilo še deset let rasti. Amplituda se je vzpenjala. Leta 1955 je imel rudnik Laško na spisku zaposlenih 82 ljudi, od tega 510 mož v jami. Letno so izkopali okoli 120.000 ton premoga - leta 1960 pa kar 134.500 ton. In potem se je krivulja nagnila navzdol. Do leta 1965 so se sukali še v mejah 120.000 ton. Premog je bilo vse težje prodati, zlasti drobnejše vrste. Premogov prah je kot grozljiv grič obetal slabše čase, nakopičen od separacije do avtoparka. Vse je podivjalo za mazutom, za kurilnim oljem. Kaj je bilo prijetnejšega, enostavnejšega, kot odvrtni pipico, vključiti gorilnik... Čez noč je bil rudarski stan nekaj zastarelega, kot trubadurska romantika srednjega veka.

KOCKA JE PADLA - V
VLADNEM KABINETU

Franc Seme: »Leta 1967 je slovenska družba zmotno ovrednotila energetske razmere in razvrstila slovenske rudnike na perspektivne in neperspektivne.«
Prostor pod soncem naj bi obdržali rudniki Velenje, Kanizarica in Zasavski rudniki. Vse drugo je šlo v likvidacijo, ali je bilo na poti do njega.
In Seme nadaljuje:
»Posledice so bile hude. Kolikor ni učinkoval nazarjujoči osebni dohodek zaradi neprodanih zalog, je beg rudarjev drugam povzročila »neperspektivna« razvrstitev. Stalež je naglo padal. Proizvodnja je 1969 leta padla pod 120.000 ton, leta 1972 pod 100.000 ton, 1976 pod 80.000 ton, leta 1980 pa pod 60.000 ton, kar je hkrati posledica izpada zaradi jamskega požara.«
Proces likvidacije laškega rudnika je bil počasnejši, kot so predvidevali politiki gospodarstva na Slovenskem,

Jeklena konstrukcija jamskega oporja je sodobnejša, vendar je tu postavljeno dodatno pred lesen opaž.

ki jih direktor Seme zelo obzirno posplošuje na slovensko družbo. Res to ni bila čisto slovenska specialnost, saj so rudnike zapirali tudi drugje po svetu. Izgradnja tovarne TIM, ki naj bi dala rudarskemu kolektivu in nastopajoči generaciji nadomestilo za rudniška delovna mesta, je odložila likvidacijo za nekaj let. Rudarjenje naj bi ugasnilo do leta 1976, toda leta 1973, ko so bili prvi obrati, sedanji TOZDI TIM, suščeni v pogon, je prišlo do ponovnega zasuka, ko so vsi reči zasuknili »naftni šejki«, ko odmiranje rudnika ni bilo več aktualno, ni pa bilo tudi kake odločne vizije za njegov preporod.
»Sele radikalnejša druga stopnja energetske krize je prebudila slovensko družbo, da, preklicala preuranjeno zapiranje rudnikov in od takrat naprej postopoma namenja vse več sredstev za

ponovne raziskave in odpiranja premogovnih zalog... Za rudnik Laško, je bilo to dve minuti pred dvanajsto.«
Tako Franc Seme o tem, kako so laški rudarji za las smuknili mimo tretje ukinitve.
Seveda so nekatere posledice postopnega opuščanja rudarske proizvodnje bile usodne in jih bo težko odpraviti. Ob postavitvi nadomestne tovarne, zdaj že kar impozantnega TIMA, je po prvem odlivu, in kasneje postopoma dodatno, rudarski kolektiv razpolovil. Poleg tistih, ki so že prej zapustili rudnik in šli za zanesljivejšo zaposlitvijo, je polovica vseh, ki so še ostali, odšla v obrate in skupne službe TIM. Priliva novih ni bilo in kot v rudniku radi povedo, leta iz kolektiva niso k vojakom poslali nobenega mladeniča. Poleg tega je rudnik komaj kak dinar naložil v razvoj...

IN VERJELI ALI NE,

so prišla leta, ko v rudniškem TOZD niso imeli denarja za izplačilo jubilejnih nagrad, za takoimenovani dopustniški regres in za »odravnino« ob upokojitvi. Povprečna starost se je povzpela na 42 let. Lani se je staranje rudarske posadke zaustavilo in letos beležijo pomladitev s povprečjem 39 let. Lani osamosvojen rudniški TOZD ima zdaj v jami in zunanjih obratih 190 zaposlenih, od tega 125 na rudarskih delovnih mestih v jami.

BO KONDICIJE ZA
GLOBLJO BRAZDO?

Tako so v teh letih negotovosti pri koncu zalog na osnovnim obzorjem glavnega rova. Po nove zaloge, po tistih 2 milijona ton na vsakih sto metrov reliefne globine, bo treba v globino pod sedanjo raven glavnega rova. Za to bo treba ljudi in sredstev. Po kondicijo bo treba z združevanjem s katerim od rudarskih kolektivov, ki jih ni oslabila kabinetsko ugotovljena brezperspektivnost.

In tako smo pri kraju tele, brez dvoma pomanjkljivo napisane zgodbe o vijugavi črti na dvestoletnem grafikonu vzponov in spustov starega dobrega rudnika v Laškem, oziroma o tem, kako so rudarji rudarji ostali in nosijo posledice zmot »nezmotljivih«, ki se bržčas čudijo, kje se je premog naenkrat vzeli. In če je bilo prognozirano, da ga ni več, dejstva pa govorijo drugače - tem slabše za dejstva.

JURE KRAŠOVEC

V debelem »flecu«. Rudar v odkopnem oknu odkopuje sloj kvalitetnega rjavega premoga. Opaž, ki varuje delavce pred vdori je lesen.

IN VENDAR V POKOJ KOT
KNAP!

Pri rudarjih je od nekdaj tako, da če so na spisku možje z enakimi priimki in imeni, so jim dali še številke, po vrsti, kot so prihajali.
Ivan Vodišek je tretji, čeravno prvega in drugega ni več pri knapih. V rudnik je prišel leta 1956, takrat ko je bil stalež največji, ko so največ nakopali. Prišel je z enaindvajsetimi leti, pred tem pa je bil vojak in še prej gradbinski delavec in je rad zamenjal potikanje po gradbiščih in terenske dodatke za troizmenski »siht« v jami.
Misli, da težavnost in nevarnost rudarskega stanu ljudi na ta poklic priklene. Možatega se čutiš, če si knap. Mikavno utegne biti tudi to, da so jamski delavci beneficirani, saj jim osem mesecev vrže za leto. Tudi akordno delo na številki ima kaj pri tem, da človek postane in ostane rudar.
22 mesecev je bil »laufar« (vozač), devet let učni kopač, potem pa spet devet let prvopisani kopač. Vsi na številki so homogena celota. Na odkopni številki zabušanta ne gledajo dolgo, tudi nabiralca plavih in pijanca ne.
»Pride tak hrust in misli, da bo posedal in postopal. Čez kakšne dni jo potegne, če ne zaradi tega, ker se mu zdi pretežko, pa zaradi »kometeratov«, ki se ne kanijo potiti še za enega povrhu.«
Ivan Vodišek je kar naprej obložen s kakšno funkcijo. Nekajkrat je bil v delavskem svetu, pa pri sindikatu, pri tej ali oni komisiji. Ko je postal invalid, se je prekvalificiral za strelca. Pet let je bil strelec, zdaj pa je glavni strelec, »šusmajster« imenovan.
Nevarnost. Rudar se ves čas pajdaši z njo. Kot strelec odgovarjaš za resno napako pri svetem Petru.
Ko so razbobnali, da bo rudnik ukinjen je verjel, da bo. Ne zato, ker je bil prepričan, da premoga ni več, ker tak strokovnjak ni. Ni pa bilo treba biti strokovnjak, da te je skrbelo, ko si hodil mimo gore premogovega grisa in celo orehovca.
In zakaj se takrat ni prestavil, bodisi v TIM, bodisi kam drugam?
Zato, ker se ne prestavlja rad. Zvestoba, ali kaj? Navadiš se. Nazadnje sam sebi ne verjameš, če rečeš, kako bi za nič na svetu ne bil več rudar, če bi še enkrat prikukal na svet. Da ni več zanimanja za rudarstvo?
Pravi, da je že boljše, zlasti ker »siht« ne leži za vsakim vogalom. Več bi jih prišlo, meni, če bi bila razlika med jamskim in zunanjim delavcem v kuverti še opaznejša, če bi se lahko še bolj mehanizirali.
Od septembra letos mu bo plačo nosil pismonoša. Pri osemindesetih letih. Če koga krotoviči zavist, v rudniku vsak dan sprejemajo novice.

CELJE

CTZ JE POTREBNA IN NUJNA

Stane Čujež, novi predsednik Celjske turistične zveze

V petek, 23. aprila, je bil deveti občinski zbor Celjske turistične zveze, ki je uspel tako po udeležbi delegatov iz trintridesetih društev kot še zlasti po vsebini. Bil je temeljit obračun dela in trenutek, v katerem so nakazali nekatera pomembna vprašanja turističnega razvoja v celjski regiji.

Pomen in ugled Celjske turistične zveze pa sta dobila potrdilo tudi v udeležbi številnih predstavnikov občinskih skupščin in družbenopolitičnih organizacij in ne nazadnje v udeležbi predsednika Turistične zveze Slovenije Leopolda Kreseta.

Po uvodnih besedah dosedanjega predsednika Marjana Ašiča se je razvila živahna razprava, v kateri se je uveljavila zahteva, da mora Celjska turistična zveza delati še naprej in da je vsako razmišljanje o njenem razpustu brez osnove. Zveza je namreč s svojim skoraj tridesetletnim delom upravičila svoj obstoj, dosegla izredno koordinacijo z društvi, vodila številne akcije in med drugim v sodelovanju z občinskimi skupščinami pomagala pri reševanju aktualnih vprašanj turističnega

življenja. Bila je skratka tisto gonilo in vodilo, brez katerega bi društva težko našla svoje pravo mesto. In ne nazadnje, tudi Celjska turistična zveza je s svojimi osnovnimi organizacijami del frontne Socialistične zveze, ki povezuje ljudi na prostovoljni osnovi in na izredno razgibanem delovnem področju.

Namesto, da bi torej razpravljali o ukinitvi območne turistične zveze, je taista organizacija zlasti v besedah Leopolda Kreseta dobila najvišje priznanje kot najboljša zveza v Sloveniji. Zato pa je ta razprava bolj opozorila na aktivnejše delo občinskih zvez. Tako kot mozirska, se tudi konjska turistična zveza v preteklem obdobju ni sta izkazali. In tako bo treba zlasti v teh primerih napraviti nekaj več za njuno oživitve, zlasti pa za usklajitev delovnih programov društev v občinah. Na zboru so tudi opozorili na popolno nedelavnost društva v Smarju pri Jelšah in na nujne korake, tudi preko Socialistične zveze, da bo to društvo vendarle zaživelo.

Sicer pa so na zboru ponovno opozo-

rili na nenehno upadanje števila nočitev. Podatek je vreden temeljite ocene tembolj, kor je celjsko območje dobilo v zadnjih letih nekaj modernih hotelov in drugih objektov in da torej ne gre več za preveč skromne nočitvene in druge zmogljivosti. Zlasti pa ta pojav terja še večje povezovanje vseh turističnih dejavnikov, skupno propagando in skupne nastope na domačem in tujem tržišču, saj gre na koncu koncev za območje, ki v turističnem pogledu samo zase in ločeno ter razcepljeno ne pomeni veliko. O nujnosti takšnih korakov govorijo tudi podatki o številu nočitev v prvih treh mesecih letos, ki so v celoti slabi, čeprav so v nekaterih občinah dosegli zadovoljiv napredek.

Razveseljive so bile besede o prizadevanjih za nadaljnji razmah turizma na kmetih, da imajo skoraj vse občine za to področje ambiciozne programe in da tudi delo s kmeti rojeva zadovoljive uspehe.

Ko so na zboru volili člane v zvezine organe, so za predsednika izbrali Staneta Čuježa iz Rogaške Slatine, za tajnico pa Mimico Volavšek. M. BOŽIČ

ZVEZNI ZAVOD ZA MERE IN PLEMENITE KOVINE Beograd Ul. Mike Alasa 14

RAZPISUJE

za nedoločen čas prosta dela in naloge v Kontrol meril in plemenitih kovin Celje, Tkalska ul. 15

METROLOGA ZA PLEMENITE KOVINE IN MERILA ZA FIZIKALNO-KEMIJSKA MERJENJA.

Razen splošnih pogojev po členu 318 Zakona o osnovah sistema državne uprave in o ZIS ter Zveznih organih uprave (Uradni list SFRJ št. 23/78), morajo kandidati izpolnjevati tudi naslednje pogoje:

- imeti morajo končano Tehnološko ali Naravoslovno-matematično fakulteto ustrezne skupine, oddelka ali smeri in obvladati en svetovni jezik.

K prijavi za razpis obvezno priložite dokumente o končani fakulteti, potrdilo o državljanstvu SFRJ, izpis iz matične rojstne knjige, opis dosedanjega dela, življenjepis in potrdilo o znanju svetovnega jezika.

Kandidati naj pošljejo prijave v 15 dneh po objavi, na naslov: KONTROLA MERIL IN PLEMENITIH KOVIN CELJE, TKALSKA ULICA 15.

Po preteku sprejema prijav bodo kandidati obveščeni o kraju, dnevu in uri, ko bo razpisna komisija Zveznega zavoda začela reševati prispele vloge.

delovnim ljudem
in občanom,
varčevalcem,
poslovnim
partnerjem

10

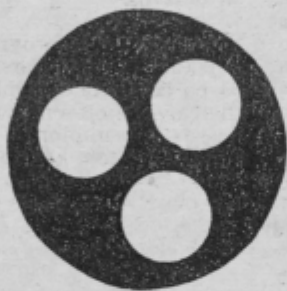
Ljubljanska banka
splošna banka Celje

iskreno čestita za
1. MAJ
praznik dela

AMADEUS POROČA

Novi delegati so polni elana začeli svojo dolgo štiriletno dobo korakati v muhastem aprilu. Takšne so bile tudi skupščine, nekatere bolj, druge manj sklepčne. Tale predsednik, ki je na fotografiji, je očitno vesel sklepčnosti, vsaj po njegovem obrazu sodeč je tako. Upajmo le, da v novem mandatu ne bodo delegacije v znamenju letošnjega pravkar minulega muhastega meseca aprila, res nezanesljivega...

OBRTNO ZDRUŽENJE OBČINE SLOVENSKE KONJICE

s svojimi člani samostojnimi
obrtniki, avtoprevozniki in gostinci

ČESTITA VSEM DELOVNIM
LJUDEM IN OBČANOM ZA
1. MAJ - PRAZNIK DELA

GRADBENO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE

TOZD
GRADBENA
ENOTA

CELJE

LJUBLJANA

čestita

Imaj
praznik
dela

Trgovska delovna organizacija

SOZD
merx
CELJE

»TEKO«

63000 Celje, Gubčeva 2

Prodajalna MELODIJA, Cankarjeva ul. 4, Celje

Bogata izbira:

- glasbil
- plošč in kaset
- notnega materiala
- akustičnih aparatov

»Odšla bova proti vasi! Tako, kot si rekel. Nemudoma. Mogoče so šli samo skozi!«

Križarja sta se previdno odpravila v smer, kamor je odšla patrolja. To je bilo sicer proti njunim navadam. Nikoli nista tvegala. Če sta zvedela, da je kje blizu vojska ali milica, sta jadrno ucvrla v nasprotno smer, ali pa ste se zavlekla v kakšen svoj brlog. Na istem kraju se nista nikjer zadržala več kot dvanajst ur. Če jima je trda predla, sta se zanesla na široko zaledje Kozjanskega. Tam je bilo dovolj varnih skrivališč.

3

Minule dni, ko sta bila skupaj z Antonom, so se veliko pogovarjali. Anton se jima je pridružil pred dobrim tednom. Vedel je veliko novic. Pripovedoval je na dolgo in široko, kaj pripovedujejo kmetje o novi oblasti. Miloš ga je navduševal za križarsko stvar.

Tudi sinoči so se zaklepetali. Pogovarjali so se o ženskah. Toliko so se pogovarjali o njih, da nista zdržala. Antonu sta naročila, naj prenoči v izbi. Saj je bila prijetna, čeprav je bila zapuščena. Ta stari pri hiši so pomrli, mladi pa so prihajali semkaj od časa do časa. Tukaj so ostajali po nekaj dni in odšli. Živali ni bilo pri hiši.

Miloš in Palček sta se priplazila do roba sadovnjaka. Kolone knojcevcev, ki je odšla proti Sljemeni, nista več videla. Tudi nista videla, da so odpeljali Antona. Skozi gosto robidovje sta opazovala stražarja, ki sta hodila okoli domačije.

»V hiši najbrž še niso stikali!« je rekel Miloš.

»Kaj pa lahko najdejo? Nič. Dve puški in nekaj nabojev!«

»Pa pisalni stroj, živilske nakaznice, štampljko, vse, kar smo odnesli iz KLO!«

»Prav hudič! Saj je še veliko KLO!« je rekel Palček.

»Takšnih hiš ni veliko za nas, kot je tale!« je zavzdihnil Miloš.

»Dobro zavetje!«

»Pribežališče grešnikov! Cela streha in suho ležišče!«

»Antona so dobili, kajne?« je vprašal Palček in porinil cev brzostrelke skozi robidovje.

»Dobili in odgnali. Sigurno!« Miloš je izpljunil travo, ki jo je zgrizel, in rekel: »Bova užgala po njih?«

Palček je prikimal.

Ko sta se stražarja ustavila pred hišo in si začela prižgati cigareti, je Miloš siknil:

»Užgi, Palček!«

MIRAN SATTLER

PALČEK, ROKE KVIŠKU!

2

Leta 1947 so na Štajerskem strašile nekatere bande - same so se imenovalle »križarska vojska«. Po dokumentih o njihovem delovanju in o tem, kako jih je ljudstvo zatrla, je napisana naša pripoved. Nekateri udeleženci in kraji imajo drugačna imena, kar pa bistveno ne vpliva na opis posameznih prizorov in resničnost takratnih dogodkov.

Rafal je zgrmel. Palček se je zarežal. Miličnika sta bila na tleh.

»Si ju?« Miloš se je premaknil, da bi bolje videl.

»Na tleh sta!«

Tedaj pa so nad njima na gosto zasikale krogle.

»Drek sta mrtva! Mater jim njihovo!« je zaklel Miloš.

»Zginiva, da ne bo še več sranja!«

Miličnika sta še z dvema rafaloma prerešetala rob, za katerim sta ležala, nato pa sta se umaknila za hišo. Miloš in Palček nista čakala niti trenutka več.

»Greva!« Miloš se je splazil do roba gozda, Palček pa mu je sklonjen sledil. »Zdaj pa pot pod noge. Čez čas bo tukaj rdečih kot ščurkov!«

Nato ju je vzel temen gozd.

4

Palček se je pisal Ivan Laubič. V Slivnici se je učil za trgovskega pomočnika. Ko je bil star sedemnajst let, je šel v partizane. Borci so si ga radovedno ogledovali. »Saj

je še otrok!« so govorili. Ivan pa je svoje otroštvo preživel. Ostalo mu ga je le nekaj na obrazu, s katerega so sijale zgovorne oči. V slehernega so resne gledale, včasih ostro, preveč za tako mladega fanta. Vtaknili so ga v mobilizacijsko patroljo. Bil je vedno najmanjši. Njegova drobnost pa je varala. Izkazal se je za zelo žilavega in vzdržljivega. Soborci so ga začeli drugače gledati. »Od hudiča je!« so priznavali in v njem vsak dan odkrivali kaj novega. Mesec dni - junija, ko je prišel med njih in julija - so ga preizkušali in občudovali. Nato je postal kurir. Bil je med najpogumnejšimi. Teško ga je kdo ugnal. Zvit je bil kot kozji rog.

Začeli so ga klicati Palček. Ivanu je bilo to všeč. Poza bil je, kako se v resnici piše. Poslej je bil samo Palček.

Spomladi petinštiridesetega je odšel v Špitalič. V brigado se ni več vrnil. Mogoče zaradi hudega prehlada. Ostal je pri eni od tamkajšnjih aktivistk in tudi sam do konca vojne aktivno delal v NOB.

Po osvoboditvi je šel k ljudski milici v službo. Postal je možatejši, gledal pa je še vedno radovedno: s pogledom je brskal po ljudeh. V miličniški uniformi se ni dobro počutil. Življenje ga je začelo veseliti. Ljudje so se smejali, plesali, peli, zabavali so se, sam pa je moral biti zapet v uniformi in vedno v službi. Tudi mati ga je nagovarjala, naj pusti milico in se raje loti svojega poklica. Napraviti je moral še izpit za trgovskega pomočnika. Po štirih mesecih je slekel uniformo in se zaposlil v zadrugi v Štorah.

Pozneje je Palček velikokrat premišljeval o tej svoji odločitvi. Nikoli si ni predstavljal, da je poklic trgovskega pomočnika lahko tako dolgočasen. Zadruga ni bila trgovina v Celju. Že tamkaj se je malo dobilo, v štorski zadrugi pa skoraj nič. Ljudje so obnavljali domove, njive, police v trgovinah pa so bile napol prazne. Ljudje so vriskali, vendar življenje ni bilo lahko. Za Palčka pa je bilo vedno slabše. Vsak dan mu je prinesel nove težave.

Začel je zanemarjati delo. V želodcu ga je zbolelo, ko je pomislil na službo. Dnevi so bili sivi, drug drugemu podobni, vlekli so se, neizmerno so bili dolgi. Palček se je jel ozirati za dekleti. Te pa so se ga izogibale. Če bi katero moral srečati, je zavila prej s poti ali pa je gledala v tla, ko je šla mimo njega in pospešila korake. Ljudje mu niso privoščili prijazne besede. Gledali so ga izpod čela, ko jim je stregel v trgovini. Potem je slišal, zakaj so takšni. Govorili so, da je bil nevaren partizan; da so njegove roke krvave.

SESTAVA JEY	PRIPADNIK ELEATSKE FILOZOFSKE SOLE	NASPROT-NOST	POKRAJINA NA SV. IRSKE, BARJE	EMO	VERGILOV EP	SPLIT	NAPOR, ANGAŽIRANJE	EMO			
	ŠTEVNIK			ZNAMENIT VIETNAMSKI GENERAL Vo Ngujem	EMO CELJE	ESTONEC		TROPSKE PAPIGE	STARA ENOTA ZA TOPLOTO	IZDELOVALEC SLADU	
	NEM. REŽIS. Fritz				VRANIČNI PRISAD						
	SOGLASNIKA				TUZLA			RUSKO GOROVIJE			
								IZRAZ PRI KARTANJU			
	OČANEC	MUSLIM. SVETO MESTO	DIKTATOR IZ UGANDE Idi-Dada	SNEŽNI HIMALAJ. ČLOVEK	VRSTA PREPROG PO FRANČ. MESTU	DIEM NGO	TRENUTEK, TREPLJAJ	DRŽAVA V ZDA	PEDAGOG DARIAN	ZELENICA V PUŠČAVI	OSEBNI DOHODEK
DRUŽINA KALIFOV IZ DAMASKA							ITALIJAN, KAMION	...PAOLO	PREŠERN. PESEM	ČEŠKI -DA- VEZNIK	RADIJ
							PLOD				ZVEŠTA ŽIVAL
BRIDKOST, JEZLJIVOST								SMUČI nord.		J. AMERIŠKI KOPITAR	
								DAVOUT NICOLAS		DUŠAN VELKAVRH	
JAPONSKI PRISTAN						SLOVITI POLJSKI REŽISER Kanal					
EMO	JANEŽ latin.					BULA ŽLEZNEGA TKIVA			FINSKI PRISTAN V BOTNIŠK. ZALIVU		

NAGRADNA KRIŽANKA »EMO« Celje

Dragi bralci, ob prazniku 1. maju smo vam pripravili kar dve križanki. Skupno s pokroviteljem vam želimo prijetne praznike.

Žreb bo razdelil 8 nagrad, in sicer:

- 1. nagrada garnitura loncev EMO, 2. nagrada 250 din, 3. nagrada 150 din in 5 nagrad po 100 din.

Rešitve pošljite do 10. maja 1982, na naslov: NOVI TEDNIK, Trg V. kongresa 3 a, 63001 CELJE, s pripisom nagradna križanka »EMO«.

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE »ŽIČNA« CELJE

VODORAVNO: ABADON, OLOVO, RAHELA, MURES, AGADIR, ATONA, PLETIVA, MREŽE, SIR, KIVI, RAZA, ENAČAJ, PANAMA, RUR, MINOMETALAC, AIN, EH, OMORIKA, ILICA, RAKLA, MATIJA, KROJAČ, MIKI, OMAKA, RADAR, ARAK.

IZID ŽREBANJA

- 1. nagrado 300 din prejme: Primož TOČAJ, 63201 Smartno v Rožni dolini 39a
- 2. nagrado 200 din prejme: Metka FUNKL, 63302 Griže 56a
- 3. nagrado 100 din prejme: Kati VOLAVŠEK, Gotovlje 101, 63310 Zalec

Nagrajencem iskreno čestitamo!
Nagrade boste prejeli po pošti.

ljubljska banka
Splošna banka Celje

Varčevanje marsikdaj ni najhitrejši način, je pa eden od najbolj zanesljivih. Ljubljanska banka Splošna banka Celje je za svoje varčevalce, ki imajo vezane hranilne vloge zvišale obrestne mere, ki znašajo:

- za vezavo na 13 mesecev 11%
- za vezavo na 24 mesecev 13%
- za vezavo na 37 mesecev 15%

12

Piše in riše: JELKO PETERNELJ

GOLOB PISMO NOŠA

NAGRADNA KRIŽANKA LIK »SAVINJA«

pred vami je, dragi bralci, nagradna križanka ob prazniku dela - 1. maju. pri reševanju vam skupno s pokroviteljem želimo veliko zadovoljstva in prijetno praznovanje seveda.

Žreb bo razdelil 13 nagrad, in sicer:

1. nagrada 500 din, 2. nagrada 300 din, 3. nagrada 200 din in 10 nagrad po 100 din.

Rešitve (samo KUPON) pošljite do 10. maja 1982, na naslov:

NOVI TEDNIK, Trg V. kongresa 3 a, 63001 CELJE, s pripisom nagradna križanka LIK »SAVINJA«.

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21

**1. MAJ
PRAZNIK
DELA**

Savinja		LJUBLJAN- SKA REVUJA	ŽGANA GLINA	KDOR ANALIZIRA	INDUSTR. MESTO V NDR	AJANT
LIK SAVINJA	PROSTOR ZA ŽIVINO AMERICIJ					
SVETIŠČE BOGINJE ATENE					8	

Savinja		LIK SAVINJA	DEL LISTA	HRVAŠKI PETROL	SLOVANSKA BOGINJA SMRTI RAVEN
LIK SAVINJA	OKRASNI AFRIŠKI POLŽI	POTOMEČ MEMBRANA			15

KOTOMER. PRIPRAVA LAHKOVER- NICA		17				
				KRAJČ IVICA AMER. MOŠKO IME		TUJE ŽENSKO IME

LIK SAVINJA	PORABLJEN DENAR	4				
	SNOV, MATERIJA					

LIK SAVINJA	GRŠKA FILOZOF- SKA ŠOLA					

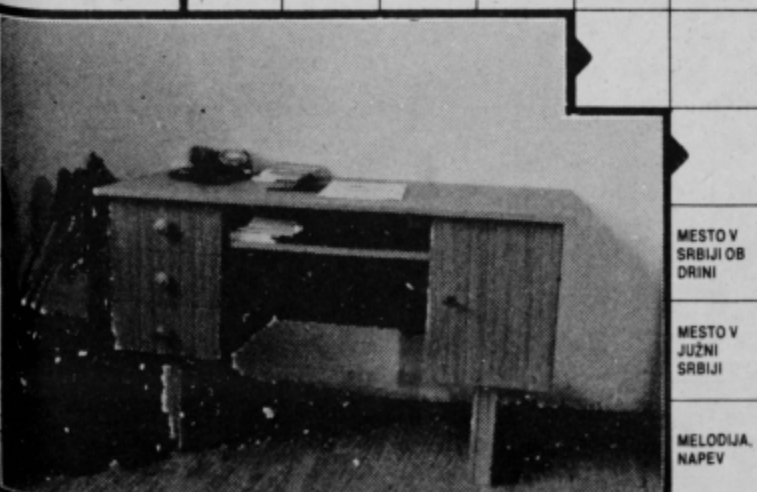

LIK Savinja

**LIK
Savinja**

Savinja

KOVINOTEHNA

**ČESTITA VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM
OB PRAZNIKU OF IN 1. MAJU
TER SE PREDSTAVLJA Z LANSKIMI REZULTATI, NAČRTI
IN DOMAČIM PEVSKIM ZBOROM, KI SLAVI 10-LETNICO!**

Ni dneva, da se v celjski delovni organizaciji Kovinotehna ne bi zgodilo kaj novega. Ob tem je razveseljivo to, da se vedno dogajajo dobre stvari, katerih so najbolj veseli tisti, ki v različnih prodajnih enotah Kovinotehne širom po Celju in tudi izven njega kupujejo.

Kdo je v lanskem letu v okviru Kovinotehne dosegel največji napredek?

To je TOZD TEHNIČNA TRGOVINA, ki je lani imela kar milijon 83 tisoč celotnega prihodka. V teh temeljni organizaciji združenega dela je trenutno zaposlenih 264 delavcev. Največ zaslug za tako dobre rezultate gre na račun vse bolj popularnega PRODAJNEGA CENTRA na Hudinji, kjer je možno na enem mestu kupiti domala vse za gradnjo hiše ali njeno obnovo. Še več:

PRODAJNI CENTER je že nekje premajhen za vse tiste, ki ga obiskujejo. Tako so se v delovni organizaciji odločili, da bodo še verjetno tekom letošnjega leta ta PRODAJNI CENTER razširili. Dela pri širitvi ne bodo prevelika, saj ogrode že stoji, treba ga je samo še notranje dodelati. PRODAJNI

CENTER mora postati vzor za sodobno trgovino na področju gradbenega in drugega tehničnega materiala.

KAKO NAPREJ?

Usmeritev bo v širitev maloprodajne dejavnosti (usmeritev v »širokega« potrošnika) in v smer takimenovanega industrijskega potrošnika oz. povezavo s proizvodnjo.

Celjskemu (in tudi drugemu) potrošniku želijo ponuditi ves asortiman, ki pa je zelo širok. Žal vsega, kar Kovinotehna premore, potrošnik še ne more spoznati, ker določene prodajne enote niso za to ustrezno usposobljene. Ti objekti so namreč na takšnih lokacijah, da nimajo niti zadostnega prostora za skladišča, niti pravih dohoda za morebitne kupce. Skratka prostori so premajhni, neustrezni, za ves prikaz, kar v Kovinotehni imajo. In še to: za temi malimi trgovinami se več skriva, kot je videti!

KONČNA ŽELJA

je ponuditi celjskemu potrošniku vse, kar sicer išče drugje! Mnogo

rešitev si obetajo (upravičeno!) od že prej omenjenega povečanja PRODAJNEGA CENTRA!

GLAVNE NALOGE

Širitev maloprodajnih kapacitet, širitev dejavnosti in vloge ter pomembnosti inženiringa ter povečanje vloge in položaja zunanje trgovinske dejavnosti predvsem v smislu poskušati povečati izvoz celjskega gospodarstva v tujino! Tu mora zunanja trgovina odigrati pomembnejšo funkcijo za povečanje izvoza celjskega gospodarstva!

KAKO Z DROBNIM GOSPODARSTVOM?

Prve korake na področju povezovanja z drobnim gospodarstvom so naredili. Interes in možnosti so velike ter dobre, žal pa je še vedno nekaj administrativnih ovir, ki v trenutni situaciji onemogočajo širši pristop. Dela se nadaljujejo in ker je že marsikatera administrativna ovira padla, pričakujejo, da bodo tudi druge.

V Delovni organizaciji Kovinotehna v Celju je trenutno zaposlenih 1434 delavcev, ki so v lanskem letu ustvarili za 13 milijonov 920 tisoč dinarjev (podatki so v tisoč dinarjih!) celotnega prihodka. Dohodek so dosegli v višini 858.600 tisoč din, čisti dohodek pa v višini 431.500 tisoč din. Pri uvozu so dosegli dva milijona 497 tisoč 800 din, od tega kar 90 odstotkov s konvertibilnega področja, ostalo pa s kliringa. Izvoz so dosegli v višini 760 tisoč 892 din (tudi to je v tisočih dinarjih) - 44 odstotkov na konvertibilno področje, 43 na kliring ter tri odstotke v dežele v razvoju. V letošnjem letu v DO Kovinotehni načrtujejo še boljše delovne dosežke.

10-LETNICA MPZ KOVINOTEHNA

PO DELU PETJE IN OBRATNO

Zbor deluje v okviru konference sindikata

Malo je v Celju in na širšem celjskem območju delovnih organizacij, ki se lahko med drugim pohvalijo tudi s svojim pevskim zborom. In to dobrim zborom, ki se povrh vsega lahko pohvali še s tem, da v njem prepevajo resnično samo tisti, ki so zaposleni v delovni organizaciji.

Takšen mešani pevski zbor imajo v delovni organizaciji Kovinotehna, in to že celih deset let!

Med prvimi začetniki pri nastajanju današnjega zbora je bil tudi ADOLF LIPNIK. Kakšni so bili začetki?

»Pobuda za pevski zbor so dale naše tovarišice. Vsako leto imamo več proslav in na njih smo za kulturne programe vabili posebne skupine, med njimi tudi pevske. Pa so naše tovarišice rekly: kaj ko bi se zbrali naši fantje in nam sami zapeli! Pobuda smo izkoristili in sestavili moški oktet, ki je čez leto dni že nastopil na prvi proslavi. Spet je prišla pobuda s strani tovarišic: zakaj se ne bi v petju pridružile tudi one? In tako je nastal naš mešani pevski zbor, ki danes šteje 36 članov.«

Kdo vse je od ustanovitve do danes vodil vaš pevski zbor?

»Prvi zborovodja je bil Jurij Gorič, zdaj pa že pet let vodi zbor naš delavec Milan Kasesnik.«

Vaje?

»Enkrat tedensko po tri ure. Najprej posamezni glasovi, nato skupaj. Pred važnejšimi nastopi števi-

lo vaj povečamo. Zanimivo pa je, da vse vaje in nastope opravljamo izven rednega delovnega časa, torej v prostem času.«

So kakšni problemi?

»V našem zboru so resnično samo tisti, ki so v kolektivu zaposleni. Ne pomagamo si tako kot mnogi drugi tudi z zunanjimi močmi. In prav zaradi tega imamo nemalo težav, saj se veliko pevcev zamenja, to pa zahteva nove napore pri vade-nju glasbenega programa.«

Koliko nastopov opravite na leto?

»Nastopamo na vseh proslavah, vabijo pa nas tudi drugam. Najraje pa prirejamo koncerte z drugimi pevskimi zbori iz različnih delovnih organizacij.«

Revije?

»Smo stalni gostje občinskih revij, zdaj pa nam vedno uspe tudi prodor na medobčinsko revijo. S tem smo zelo zadovoljni, za kaj več pa tako ni možnosti.«

Pred vami je jubilejni koncert?

»Ta bo samostojen in sicer v prvi polovici maja ali pa v pozni jeseni. Nanj se vestno pripravljamo. Na jubilejnem koncertu ob 10-letnici obstoja bo 24 naših članov prejelo srebrne in bronaste Gallusove značke.«

V Kovinotehni je kulturno življenje tudi sicer zelo pestro?

»Poleg pevskega zbora, ki deluje po okriljem konference sindikata, imamo tudi zelo delovno mladi-

no, ki prireja celotne programe za različne slavnostne priložnosti. V našem kolektivu je med več kot 1400 delavci kar 380 članov mladinske organizacije. Problem je v tem, da je večina teh mladih po posameznih enotah, kar otežkoča še boljše delo. Razmišljamo pa o tem, da bi v bližnji prihodnosti ustanovili svoje kulturno društvo. Tako bi povezali sedanjo dejavnost in jo

tudi še bolj razširili v našo skupno korist.«

Tako je v celjski Kovinotehni. Po skupnem delu še skupno sodelovanje na kulturnem področju. Tudi to je krepitev skupnih vezi. Kdaj prihodnjic pa bomo več napisali še o eni njihovi zanimivi »veji« - to je športni rekreaciji. To je kolektiv, ki dosega dobre delovne rezultate prav zato, ker je dober tudi na drugih področjih!

Mešani pevski zbor Kovinotehne bo letos proslavil desetletnico obstoja. Ob tej priložnosti bo pripravil slavnostni koncert. Na skrajni levi strani je sedanji zborovodja Milan Kasesnik, pred njim pa je zbor vodil Jurij Gorič.

DOBITNIKI GALLUSOVIH ZNAČK MPZ KOVINOTEHNA CELJE

SREBRNE GALLUSOVE ZNAČKE:

Ivanka Copot, Adolf Lipnik in Brane Stamejčić!

BRONASTE GALLUSOVE ZNAČKE:

Jožica Vrunč, Jože Gregorčič, Danilo Vošnjak, Anka Perger, Vika Knez, Drago Berger, Cveto Konec, Igor Debeljak, Alojz Jecl, Ivo Vodopivec, Vera Jager, Franjo Godnič, Janja Marinovič, Mišo Kolar, Martin Cokan, Mirko Stopinšek, Marija Kos, Darja Benčik, Vida Lipnik in Tončka Leben.

REZERVNI DELI - AVTOMOBILI - SERVISI

Avto celje

CELJE, LJUBLJANSKA 11

**ZA VAŠ AVTOMOBIL ZASTAVA
JE PRAVI SERVIS ZASTAVA**

**„AVTO CELJE“ CELJE, IPAVČEVA 21
Telefoni: (063) 236-50 ali 282-84**

**VSE, KAR POTREBUJETE ZA VAŠ
AVTOMOBIL, VAM „AVTO CELJE“ CELJE
NUDI V PRODAJALNAH:**

CELJE, LJUBLJANSKA 11
CELJE, IPAVČEVA 21
LJUBLJANA, FRANKOPANSKA 5
RADEČE, TITOVA 29
VELENJE, PARTIZANSKA 3
ŽALEC, CANKARJEVA 7

OZD

OBNOVA

gradbeno in obrtno
podjetje Celje

TOZD obrtna dela

– kamnoseštvo,
pečarstvo, slikarstvo,
parketarstvo

TOZD montaža

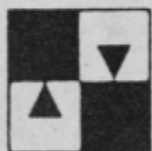
– mizarstvo,
ključavničarstvo,
kleparstvo, instalacije

**TOZD gradbena
operativa DS**

– betonarna, avtopark

OB PRAZNIKU DELA

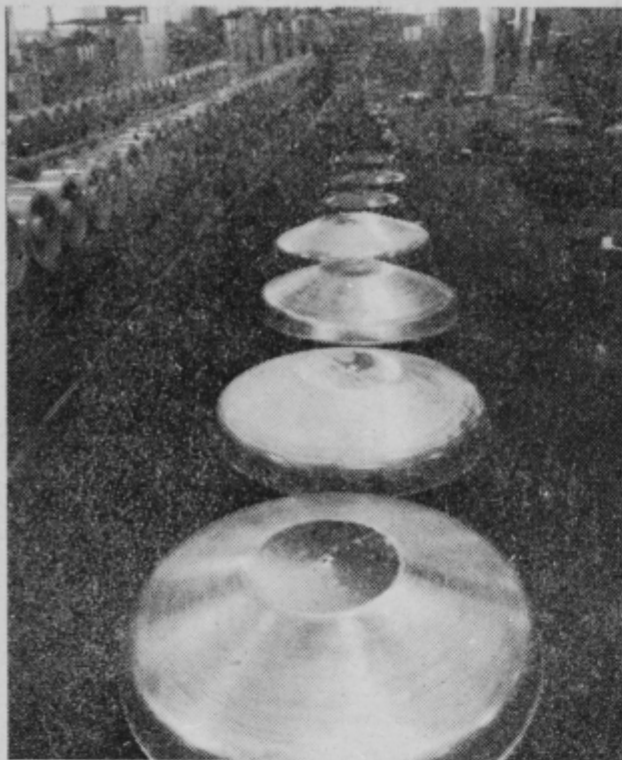
– 1. MAJU
ISKRENO ČESTITAMO
VSEM
DELOVNIHM LJUDEM
IN POSLOVNIM
SODELAVCEM

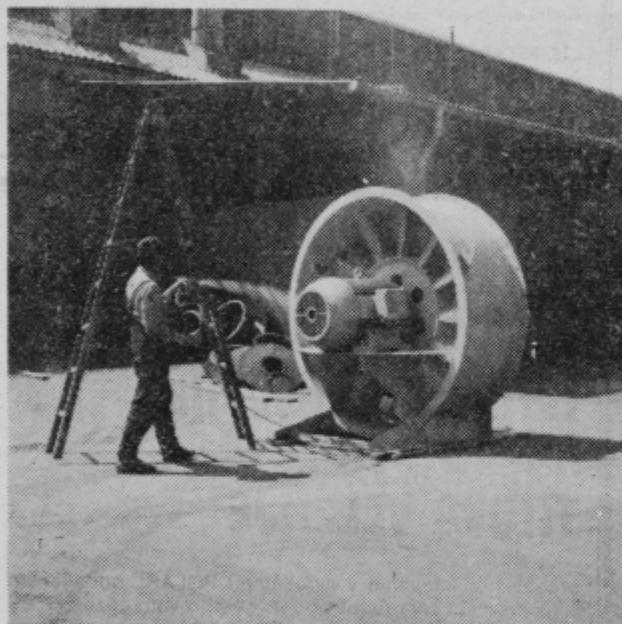
LIBELA

INDUSTRIJA TEHTNIC IN FINOMEHANIKE CELJE

**ISKRENO ČESTITA ZA PRAZNIK
DELA – 1. MAJ VSEM DELOVNIM
LJUDEM IN OBČANOM**

Utrinek iz proizvodnje strešnih ventilatorjev

Barvanje velikega aksialnega ventilatorja

Pri varjenju je dobro poskrbljeno za varnost delavcev

Aksialne ventilatorje proizvajajo serijsko

klima celje

Z ZNANJEM DO NAPREDKA

Pred letošnjim 1. majem smo obiskali tudi delovno organizacijo Klima Celje, članice SOZD IMP in delovno organizacijo, ki je v vseh razvojnih dokumentih celjske občine opredeljena kot ena od nosilk preobrazbe in preosnove celjskega gospodarstva v kovinsko predelovalni industriji.

Z dobrimi razvojnimi programi in široko paleto izdelkov s področja klimatske tehnike in prezračevanj, se uvršča Klima med tiste delovne organizacije v celjski občini, ki že dolga leta ne pozna nepremostljivih zagat, ki ima jasne razvojne orientacije in kjer delavci vedo, kaj hočejo.

Ob tokratnem obisku smo se namenili o gospodarjenju v tej delovni organizaciji spregovoriti le obrobno. Izvedeli smo, da v prvih mesecih tega leta poslujejo v okvirih plana. Tudi Klime niso obšle že kar splošno veljavne težave domačega gospodarstva. Težko jim je pridobivati reprodukcijske materiale in surovine, še težje njihove vse višje cene usklajevati s končnimi cenami svojih izdelkov. S tem se jim namreč manjša dohodek. Toda, težave uspešno premoščajo, na kar so upravičeno ponosni. Pomagajo si s prerazporeditvami v proizvodnji, pri tem pa je bistveno, da se delavci zelo dobro zavedajo položaja, kakršen je in tudi notranje prerazporeditve tečejo brez slehernih težav.

Tudi s svojim položajem v SOZD so zadovoljni. S pomočjo IMP-jevega inženiringa prodirajo na tuja tržišča, kar je nadvse pomembno. Toda v isti sapi povedo, da še zdaleč niso izkoriščene vse možnosti in prednosti, ki jih ponuja delo pod sozdovsko streho IMP-ja.

Ker se v Klimi zelo dobro zavedajo pomena znanja pri uveljavljanju svojih razvojnih usmeritev, so posebej skrbni pri razvijanju najrazličnejših oblik strokovnega usposabljanja in izobraževanja. In prav temu področju namenjamo v današnjem zapisu največjo pozornost. Ze več let uspešno stipendirajo učence v gospodarstvu in tudi dijake ter študente. V delovni organizaciji pa imajo že več let vzpostavljen dober sistem izobraževanja učencev v gospodarstvu, ki si tako že pred zaključkom šolanja naberejo prepotrebne delovne izkušnje. Da so imeli ta del

Sesalec za lesne odpadke je eden novejših izdelkov Klime

izobraževanja urejen že pred uvedbo usmerjenega izobraževanja, se jim je bogato obrestovalo. V Klimi niso imeli težav z usposabljanjem inštruktorjev. Imajo jih pet, imajo tudi lasten učni oddelk.

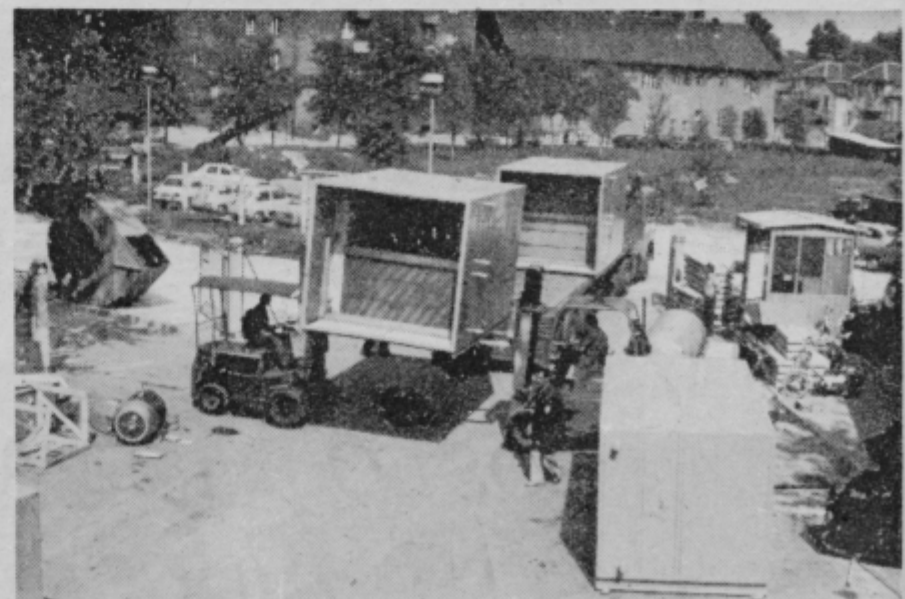
Več kot šestletne tovrstne izkušnje so že v prvem letu usmerjenega izobraževanja omogočile dobro proizvodno delo 46 učencem prvih letnikov

najrazličnejših srednjih šol. Učenci so na štirinajststrednjem proizvodnem delu spoznali celotno delovno organizacijo in delo v obeh temeljnih organizacijah - industrijski proizvodnji in montažni proizvodnji. Učenci so delali v domala vseh oddelkih. Pomembno je tudi to, da so na zelo primeren način poskrbeli za varstvo pri delu in zagotovili varno delo vsem učencem. In kar še pose-

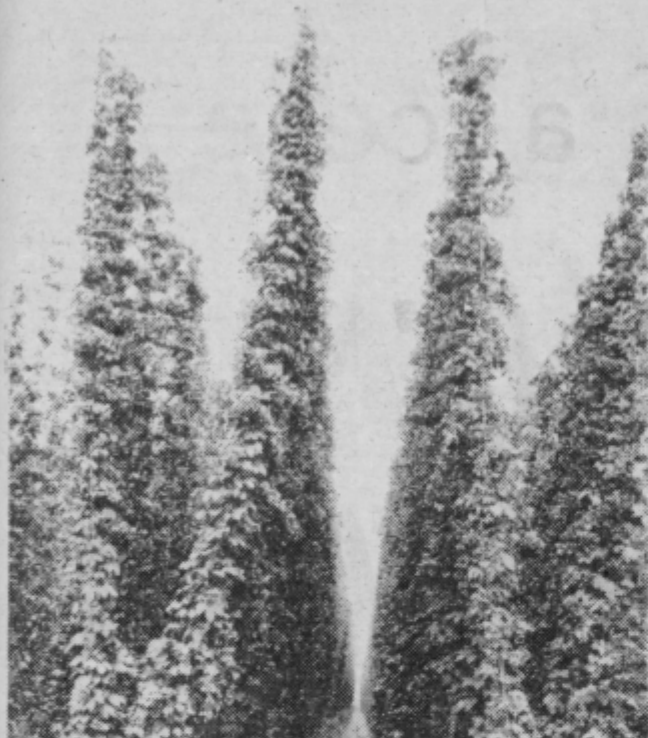
bej potrjuje, da je bil že skrajni čas za tovrstno, reformo šolstva in za zagotovitev uresničevanja skupnih interesov proizvodnje in šolstva - delavci so radi pomagali učencem, njihovo delo so dobro sprejeli, zavedajo se, da so bili med njimi tudi njihovi bodoči sodelavci. Začetek je bil dober in vzpodbuden.

Kolikšno pozornost namenjajo v Klimi izobraževanju in usposabljanju pove tudi podatek, da 720 članski kolektiv stipendira v drugih in tretjih letnikih srednjih šol 83 učencev v gospodarstvu ter v preostalih srednjih, višjih in visokih šolah 27 mladih. Vsem tem oblikam izobraževanja pa je treba prišteti še izobraževanje ob delu, ki ga v Klimi podpirajo. Okoli 40 zaposlenih se ob delu dodatno usposablja in izobražuje. Na vse te načine je Klima v celoti dokazala, kolikšen pomen pripisujejo znanju in kako zelo si prizadevajo z izboljšano kadrovske strukture dosežati še boljše proizvodne in razvojne rezultate.

Da je Klima urejena delovna organizacija, ki skrbi tudi za družbeni standard svojih delavcev, za rekreacijo in druge oblike, potrjuje tudi velika skrb za urejanje delovne organizacije same, to da dobro skrbijo za letovanje svojih delavcev (imajo 8 prikolic, 4 garsonjere na morju, vključeni so v počitniško skupnost IMP, vse cene za letovanje pa regresirajo) in da so skrbni, ko gre za delovne pogoje in počutje delavcev v delovni organizaciji.

Natovarjanje klima central je zahtevno opravilo

**FUNGICID V OBLIKI
TEKOČE
KONCENTRIRANE
SUSPENZIJE**

CUPRAFLOW

- lažja in enostavna priprava škropiva
- večji izkoristek
- maksimalna suspenzivnost
- ekonomična - varčna uporaba
- večji učinek škropiva

*Posebno učinkovit za škropljenje
proti peronospori na hmelju,
proti peronospori na vinski trti,
proti kodravosti breskev v času
mirovanja (taphira deformans),
proti krompirjevi plesni in plesni na
paradižniku*

*Embalirano v priročnih
plastenkah po 0,5 in 1 kg*

CINKARNA

CELJE

POPRAVKI SKUPNEGA RAZPISA IN DODATEN RAZPIS KADROVSKIH ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 1982/83

Poklic oz. program	stop- nja zaht.	štev. štip.	Štipenditor
OBČINA CELJE dipl. pravnik	VII	1	Kovinotehna Celje DSSS
ne razpisuje ekonomist	VI	1	Kovinotehna Celje TOZD Veleprodaja
Popravi se tudi število razpisanih štipendij za profil prodajalec tehnične stroke in sicer je pravilno:			
prodajalec tehnične stroke	IV	18	Kovinotehna Celje TOZD Tehnična trgovina
v Preboldu		1	Kovinotehna Celje TOZD Tehnična trgovina
v Šmartnem		1	Kovinotehna Celje TOZD Tehnična trgovina
v Jesenicah		2	Kovinotehna Celje TOZD Tehnična trgovina
v Mengšu		2	Kovinotehna Celje TOZD Tehnična trgovina
v Mariboru		2	Kovinotehna Celje TOZD Tehnična trgovina
OBČINA LAŠKO obdelovanje lesa SKR	II	5	Bor Laško
preoblikovalec in spajalec kovin	IV	7	OMP obrtno montažno podjetje Laško
(4 stavb. klep., 3 stavb. ključ.) munter in upravljalec energet. naprav (vodov. instal.)	IV	2	OMP obrtno montažno podjetje Laško
elektrikar-energetik (elektroinstalater)	IV	2	OMP obrtno montažno podjetje Laško
LESARSTVO prodajalec za TOZD PRODAJA	IV	10	Bor Laško
RADEČE ekonomski tehnik	V	1	DO Potrošnik Bor Laško
lesarski inženir	VI	1	Bor Laško

MOŽNOST UGODNEGA LETOVANJA!

Turistična agencija RDEČA DVORANA TITOVO VELENJE

organizira letovanje v avtokampu POLARI, oddaljenem 2,5 km od Rovinja Avtokamp leži v borovem gozdičku ob morju. Plaža je lepa in urejena, primerna tudi za družine z majhnimi otroki. V bližini je športni center z igrišči za odbojko, košarko, rokomet in nogomet, možne so še druge oblike rekreacije: vodne aktivnosti, jahanje, tenis...

V NEPOSREDNI BLIŽINI JE NUDISTIČNA PLAŽA!

Cena bivanja na osebo

	junij	julij	september
7 dni	2.380	3.360	2.380
10 dni	3.400	4.800	3.400

V ceno je vključeno bivanje v opremljeni priklopi z organizirano prehrano v restavraciji Villas Rubin. Otroci do 7 let imajo 30% popusta.
Za prevoz z avtobusom je potrebno doplačati 360 din, za baldahin pa 800 din.

Posebna ugodnost za delovne organizacije:

Za zakup zmogljivosti za daljše obdobje (najmanj 60 dni) priznamo popust in možnost obročnega odplačevanja.

Vse ostale informacije dobite v Turistični agenciji Rdeče dvorane Titovo Velenje, tel. 852-5181

ZCP **cestno podjetje celje**

TOZD VZDRŽEVANJE CEST, Celje, Lava 42
TOZD GRADNJE, Celje, Lava
TOZD ASFALT KAMNOLOM, Žalec
TOZD VZDRŽEVANJE MEHANIZACIJE, Celje, Lava
DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB, Celje Lava

**VSEM DELOVNIM LJUDEM, OBČANOM
IN POSLOVNIM PARTNERJEM
ČESTITAMO OB 1. MAJU - PRAZNIKU DELA**

Ljubečna Celje **MED** NAJMOČNEJŠIMI V SLOVENIJI

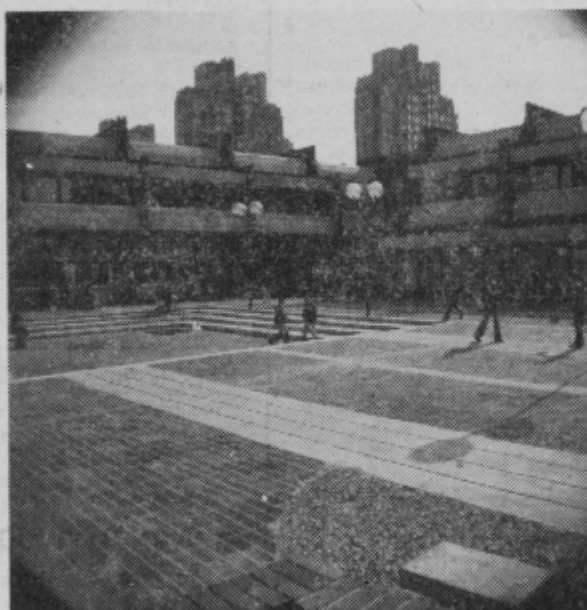
»Več in boljše delati že dolgo ni več le potreba, ampak osnovna smernica vsakega zaposlenega v Ljubecni Celje!«

Ljubečna je tudi član združenja SVINDKOOP, ki združuje organizacije, zainteresirane za povezovanje v projektiranje, izgradnjo, opremljanje in uvajanje v proizvodnjo ter poboljšanje proizvodnje in objektov v sistemih industrije za proizvodnjo prašičev. Tako si veliko obetajo od ponudbe, ki jo je SVINDKOOP dal preko Zveznega izvršnega sveta SFRJ vladi SSSR za izgradnjo večjega števila farm v Sovjetski zvezi. Preko tega si na Ljubecni obetajo, da bodo v Sovjetsko zvezo izvozili večje količine Hlevita, ki je kot izdelek namenjen za izdelavo termoizolacijskih in kislinoodpornih podov v hlevih. Ta izdelek že nekaj let uspešno prodajajo in danes skoraj ni v Jugoslaviji farne, kjer ne bi za izdelavo podov uporabljali ljubecenski hlevit. Pri tem zelo uspešno sodelujejo z mnogimi živinorejskimi inštituti, s katerimi skupaj delajo na izboljšavi kvalitete tega artikla.

Ljubečna Celje je danes ena najpomembnejših proizvajalcev opečnih izdelkov in proizvajalcev keramičnih ploščic v Sloveniji in je po rezultatih poslovanja ena pomembnejših delovnih organizacij v Celju. Organizirana je v dveh temeljnih organizacijah združenega dela in zaposluje okoli 400 delavcev, ki so v preteklem letu dosegli pomembne rezultate glede rasti dohodka, predvsem pa pri rasti sredstev za poslovni sklad.

Ljubečna Celje ima danes obsežen proizvodni program, saj poleg opeke proizvaja še klinker keramične ploščice, termoizolacijske pode za hleve, material za zaključne sloje športnih terenov, samotne livne sisteme za livarne in betonske protiteži za pralne stroje.

Proizvodnja opečnih izdelkov je še danes zelo pomembna, saj je s proizvodnjo 45 milijonov enot drugi največji proizvajalec opeke v Sloveniji in s svojimi izdelki pokriva velik del potreb po opečnih izdelkih v Sloveniji, Istri in Dalmaciji. Zaradi dobre kvalitete in asortimana so njihovi izdelki zelo iskani in v gradbeni sezoni le s težavo pokrivajo potrebe po teh izdelkih v Sloveniji. Da pa si zagotovijo enakomeren odzvem preko celega leta, so bili prisiljeni razširiti področje prodaje tudi na Istro in Dalmacijo, kjer je popraševanje po teh izdelkih tudi v zimskih mesecih, ko je v Sloveniji manjša potrošnja. Tako lahko njihove izdelke najdemo vse od Kopra pa do Dubrovnika.

Takole izgleda zunanja ureditev šole Sedem sekretarjev SKOJ v Beogradu!

Vendar kljub temu, da so danes opečni izdelki tržno zelo zanimivi in se brez večjih problemov proda celotna proizvodnja, je dohodkovno ta proizvodnja neinteresantna, saj dejansko ne ustvarja nikakršne akumulacije. Zaradi tega tudi ne razmišljajo o nadaljnjih investicijskih vlaganjih v razširitev in modernizacijo te proizvodnje, ki je sicer že zelo zastarela in iztrošena.

Prav zaradi tega so se že pred leti odločili za investiranje v izgradnjo proizvodnje klinker ploščic, ki predstavljajo višjo stopnjo predelave osnovne surovine in je zato ta proizvodnja tudi dohodkovno interesantnejša. Istočasno pa imajo tudi v neposredni bližini dovolj kvalitetnih surovin za

takšno proizvodnjo.

Danes lahko ocenjujejo, da je bila ta usmeritev pravilna, saj so njihove klinker keramične ploščice zelo iskane na trgu. Že več let so edini proizvajalec tovrstnih ploščic, ki so predstavljale noviteto na trgu in bilo je vloženo veliko naporov, da so s prednostjo te keramike, ki ima zelo široke možnosti uporabe, seznanili projektante, investitorje in druge potrošnike. Danes se ploščice zelo uspešno prodajajo in širom Jugoslavije lahko najdemo številne objekte, kjer so vgrajene njihove ploščice, in to od šol, hotelov, poslovnih zgradb, stanovanjskih naselij in ne nazadnje tudi v individualni izgradnji, kjer so njihove ploščice nepogrešljive pri oblaganju balkonov, zu-

nanjih teras in dostopnih poti in povsod tam, kjer so površine izpostavljene atmosferskim vplivom.

Prav veliko popraševanje je vzpodbudilo, da so začeli razmišljati o izgradnji novih kapacitet, s katerimi bi povečali ponudbo in še razširili asortiman ter dosegli boljšo kvaliteto, ki bi jim omogočila še večji plasman v izvoz.

Že sedaj uspešno izvažajo ploščice v Avstrijo, Italijo, Irak in Sovjetsko zvezo. Intenzivno pa obdelujejo tudi dežele tretjega sveta, kjer so še velike možnosti plasmana, saj je izgradnja tudi zelo intenzivna.

Vse to zahteva od njih, da stalno skrbijo za izboljšanje kvalitete in produktivnosti, kajti le na ta način se bodo uspešno kosali s tujimi proizvajalci.

Zavedajo se, da jim je izvoz nujno potreben, čeprav v proizvodnji uporabljajo izključno domače surovine, imajo pa velike potrebe po uvozu rezervnih delov. Poleg tega pa vedo, da si bodo le s povečanim izvozom odprli možnosti za izgradnjo novih kapacitet.

Zelo pomemben program, ki so ga razvili v zadnjih letih, so mlevski izdelki Hlevit, Tenisit in Zotal, ki jih izdelujejo iz sekundarnih surovin.

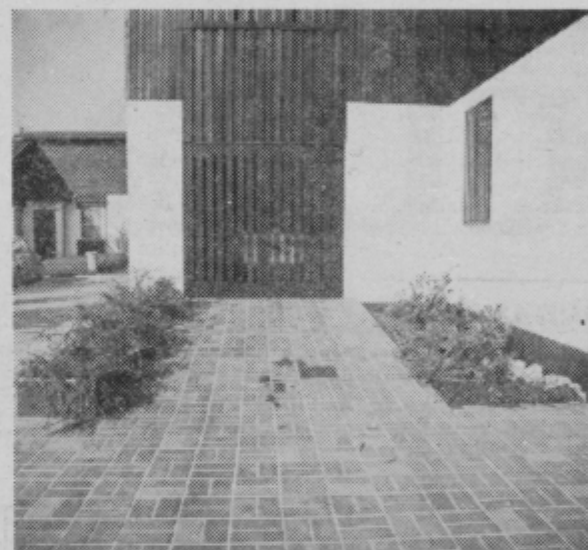
Zelo pomemben izdelek iz programa mlevskih izdelkov je tudi TENISIT, material, namenjen za izdelavo vrhnjega sloja športnih terenov, kot so teniška igrišča, atletske steze in druge rekreacijske površine. Povpraševanje po tem izdelku je v stalnem porastu, saj se gradi vse več objektov, namenjenih za rekreacijo, vsi hoteli v Dalmaciji pa si prizadevajo, da bi zgradili čimveč teniških in drugih igrišč in tako omogočili rekreacijo svojim gostom, zato računajo tudi v bodoče na uspešen plasman tega izdelka.

KMALU NOV IZDELEK

V kratkem bodo na Ljubecni ponudili živinorejcem še en nov izdelek, ki je sicer zelo iskan na tržišču, in sicer keramična korita za svinje, kar so doslej pretežno uvažali.

GESLO ZA NAPREJ

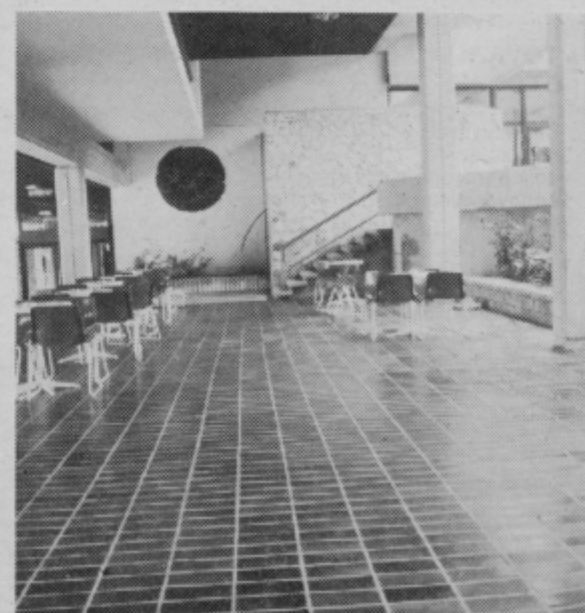
je več in boljše delati, kar je osnovna smernica vsakega zaposlenega na Ljubecni pri Celju!

Zunanja ureditev v individualni izgradnji s ploščicami Ljubecna!

Tudi šola Sedem sekretarjev SKOJ v Beogradu je lepša zaradi ploščic Ljubecne!

Terasa Hotela Parentium v Poreču s ploščicami Ljubecne!

Stadion v Šiški v Ljubljani je prevlečen z ljubecenskim tenisitom!

